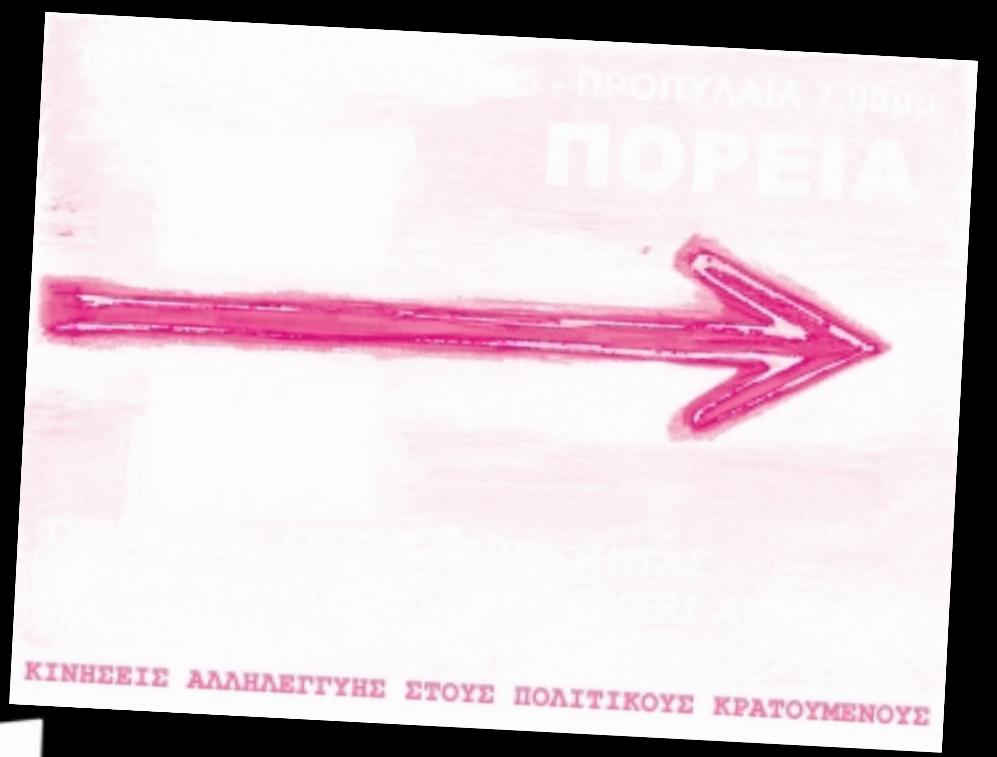

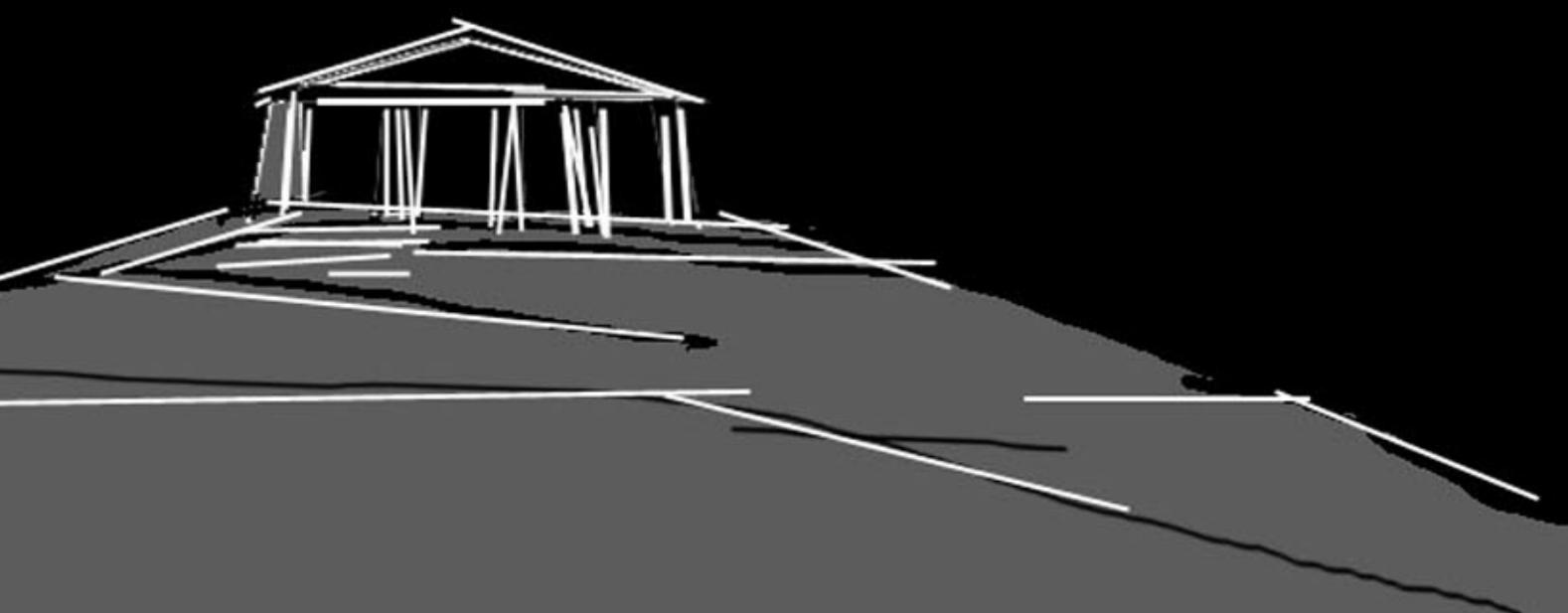
ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 367 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 19 ΦΛΕΒΑΡΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

ΒΑΝ ΦΛΗΤ

ΚΙΝΗΕΣΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

Στη στενωπό¹ της λιτότητας

Ενώ οργιάζουν η διαφθορά και η κραπάλη των ισχυρών

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

19/2/1952: Θάνατος Κνουτ Χάμουν 19/2/1954: Συνθήκη Λονδίνου-ανεξαρτησία Κύπρου 19/2/1942: Τέλος εικονομαχίας αναστήλωση εικόνων 19/2/1937: Πρώτο σφράγισμα δοντιού με πορσελάνη 19/2/1911: Ιδρυση Λυκείου Ελληνιδών 19/2/1990: Η Επαναστατική Αλληλεγγύη εκτελεί τον ψυχίατρο Μάριο Μαράτο 20/2/1932: Αφαιρείται η ρωσική υπηκοότητα από τον Τρότσκι 20/2/1967: Γέννηση Curt Cobain 20/2/1898: Γέννηση Εντο Φεράρι (κατασκευαστής αυτοκινήτων) 20/2/1993: Θάνατος Φερούτσιο Λαμπτοργκίνη (χειριστής αυτοκινήτων) 20/2/1960: Θάνατος Βασιλή Λογοθετῆ 21/2/1948: Έκδοση «Κομμουνιστικού μανιφέστου» (Μαρξ-Ενγκελς) 21/2/1965: Δολοφονία Μάλκομ Χ 21/2/1985: Εκτελεση εκδότη Νίκου Μομφεράτου (17Ν) 21/2/1742: Επινόηση της θερμομετρικής κλίμακας (Κελσίος) 21/2/1741: Θάνατος Jethro Tull, γεωπόνου κι εφευρέτη που έθεσε τις βάσεις της σύγχρονης αγρονομίας στην Αγγλία (έδωσε το όνομά του στο γνωστό γκρουπ) 21/2/1972: Ο Rίτσαρντ Νίξον γίνεται ο πρώτος πρόεδρος των ΗΠΑ που επισκέπτεται την Κίνα 21/2/1973: Κατάληψη Νομικής (Αθήνα) 21/2/1878: Εκδίσται στις ΗΠΑ ο πρώτος πλευρωνικός κατάλογος (50 ονόματα) 21/2/1613: Ο Μιχαήλ Ρομανόφ γίνεται τσάρος 21/2/1934: Δολοφονία Α. Σαντίνο (Νικαράγουα) 21/2/1677: Θάνατος Βαρούχ Σπινόζα (44 χρ) 21/2/1852: Θάνατος Νικολάι Γκόγκολ (43 χρ) 22/2/1788: Γέννηση Αρθουρ Σοπενάουερ 22/2/480 π.Χ.: Ναυμαχία Σαλαμίνας 22/2/1810: Γέννηση Φρειδερίκου Σοπέν 22/2/1973: Θάνατος Κατίνας Παξινού 22/2/1942: Αυτοκτονία Στέφαν Τσβάγι 22/2/1987: Θάνατος Αντί Γουστρούλ 22/2/1832: Θάνατος Γιόχαν Βόλφγκανγκ φον Γκέτε 22/2/1900: Γέννηση Λουίς Μπουνιούελ 23/2/1918: Ιδρυση του Κόκκινου Στρατού με αρχηγό τον Τρότσκι 23/2/1944: Ο Στάλιν διαλύει την Τσετσενία κι εξορίζει 1.000.000 Τσετενόνων με την κατηγορία της συνεργασίας με τους Ναζί 23/2/532: Ο Ιουστινιανός Θεμελιώνει την Αγία Σοφία 23/2/1997: Γέννηση πρώτου κλωνοποιημένου πρόβατου (Ντόλι) 23/2/1898: Σύλληψη Εμίλ Ζολά για το άρθρο «Κάτηγρα» 23/2/1965: Θάνατος Σταν Λόρελ (Λιγνός) 23/2/1836: Πολιορκία Αλαμό (Μεξικό) 23/2/1919: Παραίτηση Μουσολίνι από το σοσιαλιστικό κόμμα-Ιδρυση του φασιστικού κόμματος 23/2/1909: Γέννηση Διδώς Σωτηρίου 23/2/1956: Θάνατος Μαρίκας Νίνου 23/2/1685: Γέννηση G.F.Handel 23/2/1992: Θάνατος Μάρκου Βαφειάδη (85 χρ.) 24/2/1953: Κυκλοφορεί το πρώτο τεύχος του «Μικρού Ήρωα» 24/2/1983: Θάνατος Τένεο Ουλίαμς (72 χρ) 24/2/1899: Θάνατος Πλαύλου Ιούλιου Ρόπερ, ιδρυτή του ομώνυμου ειδησεογραφικού πρακτορείου (82 χρ) 24/2/1824: Γέννηση Αύγουστου Ρενουάρ 25/2/1707: Γέννηση Κάρολο Γκολντόν 25/2/1943: Γέννηση George Harrison (Beatles) 25/2/1941: Θάνατος Ιωάννη Μεταξά 25/2/1822: Κατάργηση της δουλείας στην Ελλάδα 25/2/1988: Θάνατος στιχουργού Ακου Δασκαλόπουλου 25/2/1883: Θάνατος Αλέξανδρου Κουμουνδούρου.

● «Σώσον κύριε το καλό σου» ●●● Η ατάκα της εβδομάδας, από τον Γιάννη Ξανθούλη ●●● Αφιερωμένη από τη στήλη στη Φρόσω, την Κούλα, την Αλίκη, τη Μηρέμπα Μπλανς και τ' άλλα κορίτσια ●●● Και προπαντός στη Σουλτάνα του Αιγαίου, τη νταρντάνα ●●● Η στήλη παραδειγματίζεται από τη λειτουργία του Συλλόγου Φίλων του Αρχιεπισκόπου ●●● Ο οποίος δεν κώλωσε και έκοψε την πίτα του παρουσία του αδάντου υφιστουργού Μεμά ●●● Και προτείνει τη δημιουργία Συλλόγου Φίλων της Σουλτάνας του Αιγαίου ●●● Ηδη, βολιδοσκοπείται ο Χρήστος Τσιγαρίδας να αναλάβει επίτιμος πρόεδρος ●●● Λόγω ειδικής σχέσης με την Κάλυμνο ●●● Γιατί, δηλαδή, μόνο η καρέτακαρέτα και η μονάχους-μονάχους θα έχουν Σύλλογο Φίλων; ●●● Τί φώναζε ο Παντελεήμων όταν του ανακοίνωσαν την τιμωρία του; ●●● Άδελφοι! ●●● Η λέξη έχει διπλή ανά-

γνωση, όπως αντιλαμβάνεστε ●●● Δεν πειράζει δέσποτα, πήγαινε στη βίλα, γέμισε την πισίνα με ευρώ και κάνε ένα μπανάκι να σπανιάρεις ●●● Ο θεός δοκιμάζει τους ιερωμένους με πειρασμούς, είπε από άμβωνος ο Ανδριμός ●●● Είναι δε αυτοί οι πειρασμοί «οι σαρκικές απολαύσεις, το χρήμα και η εξουσία» ●●● Προφανώς, ο ίδιος δεν ενδίδει σ' αυτούς τους πειρασμούς ●●● Ούτε η πλειοψηφία των δεσποτάδων, βέβαια ●●● Οι άνδρωποι τη βγάζουν μες στη φτώχεια, τη στέρηση των σαρκικών απολαύσε-

ων και τον... αντιεξουσιασμό ●●● Φαίνονται, άλλωστε, έχουν ρέψει από την εγκατάλειψη των εγκοσμίων και την ασκητική ζωή ●●● Μήπως κάποιος από τον Περισσό μπορεί να μας πει, γιατί βουβάθμηκε ξαφνικά η Λιάνα η γλυκοφίλούσα; ●●● (Το πρωσανύμιο γλυκοφίλούσα το έχει κατακήσει επαξίως, μετά τον δερμό ασπασμό του Χρυσόδουλου, εντός του κοινοβουλίου) ●●● Γιατί δεν βγαίνει στα τηλεπαράθυρα να χώσει τα μπινελίκια της, όπως μας έχει συνηδίσει; ●●● Οι, τι ανεβαίνει κατεβαίνει ●●● Ισχύ-

ει και για τα γκάλον ●●● Ο, τι αρχίζει ωραία τελειώνει με πόνο ●●● Αφήστε τη φαντασία σας ελεύθερη και εφαρμόστε το ρητό σε δέματα της επικαιρότητας ●●● Άλαλα τα χείλη των ασεβών ●●● Ακούς εκεί να ρωτάει ο άλλος, αν οι δεσποτάδες γιόρτασαν του Αγίου Βαλεντίνου! ●●● Σύντροφε, συλλαμβάνεσαι αδιάβαστος περί τα δρησκευτικά ●●● Οι δεσποτάδες μας γιόρτασαν τον Ακύλλα και την Πρίσκιλλα, που είναι ελληνορδόδοξοι άγιοι ●●● Οχι τον παπικό Βαλεντίνο ●●● Και βέβαια αντάλλαξαν δωράκια μεταξύ τους και όρκους αγάπης ●●● Ε, εσύ πια δεν αντέχεσαι ●●● Και πού να ξέρουμε εμείς ποιος παρίστανε τον Ακύλλα και ποιος την Πρίσκιλλα; ●●● Τράβα ρώτα τον Καρατζαφέρη ●●● Βαδύτατα απογοητευμένο βρήκαμε τον κ. Γιανναρά ●●● Εφτασε στο σημείο να ζητήσει την τιμωρία του Χριστόδουλου επί «τυρεία» ●●● (Καμιά σχέση με τυριά) ●●●

◆ Στην Κοντολίζα Ράις απαντούσε ο ελληνοκύπριος πρόεδρος Τ. Παποδόπουλος, χωρίς να καταλοιφαίνει πως τα πράγματα είναι δρομολογημένα. Ισως να το κατάλαβε μετά την ανακοίνωση της αμερικανικής κυβέρνησης πως στο αεροδρόμιο της Τύμπου θα προσγειωθεί (προσγειώθηκε την περασμένη Πέμπτη) αμερικανικό αεροπλάνο που κουβαλούσε ολόκληρη επιχειρηματική αποστολή, που τη συνόδευε ο εμπορικός ακόλουθος των ΗΠΑ στην Αγκυρα. Με άλλα λόγια, η αμερικανική κυβέρνηση βάζει τη δική της βούλα στις διαδικασίες ντεφέρακτο αναγνώρισης του τουρκοκυπριακού κράτους, επικαλούμενη την άρση της απομόνωσης των Τουρκοκυπρίων. ◆ Μας δουλεύει ψιλό γαζί ο κ. Νίκος Μουζέλης, εκ των μεντώρων του «εκσυγχρονισμού». Δεν συμμετέχει λέσιστην επιτροπή πανεπιστημιακών, που συγκρότησε ο Γιωργάκης για να διαμορφώσει ένα «προσδευτικό πλαίσιο αξιών και θέσεων», αλλά εκφέρει ανιδιοτελώς τη γνώμη του ότι «είναι λάθος να ασφαλίσει την ζητείται, γιατί

η θέση του στην Ακαδημία Εργασίας της ΓΣΕΕ «δεν συμβιβάζεται με επιτροπές κομματικού χαρακτήρα». Τη συμμετοχή του, όμως, στην επιτροπή πανεπιστημιακών του Γιωργάκη είχε ανακοινώσει το ίδιο το ΠΑΣΟΚ. Κατανοούμε την ανάγκη του κ. Μουζέλη να φορέσει τον φερετζέ της κομματικής ανεξαρτησίας (αλήθεια, μήπως μπορεί να μας πληροφορήσει κανείς πόσος είναι ο μισθός του από την Ακαδημία Εργασίας της ΓΣΕΕ), αλλά ας μέμφεται τους Πασόκους για το «μπέρδεμα». ◆ Ψιλό γαζί επιχειρεί να μας δουλέψει και ο Μεϊμαράκης. Πώς αλλιώς να εξηγήσουμε τη δήλωσή του, ότι «είναι λάθος να ασφαλίσει τη βραβεία σε αριστούχους μαθητές (ως

οποιοδήποτε κόμμα με την Εκκλησία». Ξέχασε την παρουσία τόσων βουλευτών της ΝΔ στα συλλαλητήρια για τις ταυτότητες, την προσέλευση του Καραμανλή ομού μετά της συμβίασης του για να υπογράψουν το κείμενο συγκέντρωσης υπογραφών και τα περί «δεξιάς του Κυρίου» που εξεστόμισε ο Χρυσόδουλος, προκαλώντας χαμόγελα ευτυχίας στους νεοδημοκράτες; ◆ Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας και ο δυο υφυπουργοί Παιδείας σε ρόλο γλωστρών και το προεδρικό μέγαρο για ντεκόρ, με τη Λάτσαινα να καμάρωνει ανάμεσά τους και να μοιράζει βραβεία σε αριστούχους μαθητές (ως

λογίζουν στα 15 δισ. ευρώ (περίπου 5 τρισ. δρχ.), στην προγραμματίζεται ειναρκτήμητη εξαπίστας των μεγάλων εκτάσεων. Πρόκειται δε, μόνο για το νομικό πρόσωπο «Εκκλησία της Ελλάδος» -χωρίς τα περίπου 2.500 μοναστήρια και ναούς που κρατούν τα δικά τους «βιβλία» εσόδων-εξόδων και έχουν, βεβαίως, δική τους περιουσία. Τα μοναστήρια έχουν έσοδα από ελαιώνες, μελίσσια, αμπελώνες κ.ά., καθώς και από την εκποίηση των τιμαλφών που δωρίζουν οι πιστοί. Υπολογίζεται ότι κάθε μέρα 100-200 άνθρωποι δίνουν στην εκκλησία από ένα μικρό χρηματικό πο-

σό έως μεγάλες ακίνητες περιουσίες. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ Ενας πρώην υπεύθυνος... δημοσίων σχέσεων νυχτερινών μαγαζιών τοποθετήθηκε από τον κ. Ειρηναίο οικονομικός διαχειριστής του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Αποτέλεσμα; Σήμερα φυγοδική ενώ «φτερά έκαναν» και κάποια εκατομμύρια δολάρια όπως προκύπτει από την έρευνα της «Α». ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ Και η κεφαλή της Εκκλησίας; Αν υποθέσουμε ότι τα σκάνδαλα έσπούσαν ξαφνικά, καταλαμβάν

■ Γνωστό το αποτέλεσμα

Ο ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ υπέγραψε απόφαση με την οποία συστήνεται Επιτροπή για την Προώθηση Διαφρωτικών Μεταρρυθμίσεων με πρόεδρο τον δημοσιογράφο και πρώην ευρωβουλευτή Γιάννη Μαρίνο. «Έργο της Επιτροπής είναι η υποβολή προτάσεων για διαφρωτικές μεταρρυθμίσεις που θα ενισχύουν την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας καθώς και για την άρση των υφιστάμενων αντικινήτρων στις επενδύσεις και στην ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας. Η Επιτροπή θα διαπιπώνει τις προτάσεις της προς τον υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών μετά από διαβούλευσης με τους κοινωνικούς εταίρους. Επίσης θα αξιολογεί προτάσεις φορέων που υποβάλλονται προς τον υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της».

Το αποτέλεσμα των εργασιών αυτής της Επιτροπής πρέπει να θεωρείται από τα πριν δεδομένο. Ο επικεφαλής της αποτελεί και το σήμα κατατεθέν της. Ένας άνθρωπος που είναι περισσότερο... αγρίως νεοφιλελεύθερος και από τον Μάνο. Κοινωνικά ανάλγητος, πολιτικά σκληρός, ακροδεξιός, άσχετος περί τα οικονομικά, μια ζωή λειτουργούσε ως παπαγαλάκι του ΣΕΒ και ασκούσε πιέσεις για όλο και πιο συντηρητικό προσανατολισμό της οικονομικής πολιτικής, για όλο και πιο αυταρχικό προσανατολισμό της πολιτικής δημόσιας τάξης και ασφάλειας.

Γιατί τον έβαλε ο Αλογοσκούφης σ' αυτό το πόστο; Πρώτον, για να αξιοποιήσει τα προαναφερθέντα προσόντα του. Δεύτερο, γιατί έπρεπε να του βρουν ένα πάστο μετά τη λήξη της ευρωβουλευτικής του θητείας. Τρίτο, για να ενισχυθούν οι γέφυρες με το συγκρότημα Λαμπτράκη του οποίου ο Μαρίνος υπήρξε επί σειρά ετών πιστό υψηλόβαθμο στέλεχος.

ΥΤ: Ο Β. Ράπτανος, ένας από τους κορυφαίους του think tank του σημιτικού εκσυγχρονισμού (διετέλεσε πρόεδρος του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνωμόνων), με άρθρο του στο «Βήμα της Κυριακής», διαπιστώνει ότι «η πολιτική της ήπιας προσαρμογής έχει φθάσει στο τέλος της» και προτείνει τη λήψη σκληρών μέτρων από τώρα, γιατί το 2006 θα είναι αργά. Το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να μη φορτωθεί την πολιτική ευθύνη η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αλλά να επιμεριστεί αυτή και στη ΝΔ. Βέβαια, τον ελληνικό λαό τον ενδιαφέρει το άλλο κόστος, το πραγματικό, που θα κληθεί να πληρώσει.

Αυτά ποιος θα τα φάξει;

Ολέξανδρος Κατσαντώνης μπορεί να έχει διωχτεί από τη Νομική Σχολή ως συνεργάτης της χούντας, έκτοτε όμως δικηγορεί και θεωρείται εκ των κορυφαίων ποινικολόγων της χώρας. Τις πολιτικές του απόφει δεν τις έκρυψε ποτέ. Δεξιός ήταν και είναι. Αυτή η φίρμα της αστικής μεγαλοδικηγορίας, λοιπόν, βγήκε στον «Φλας» και κατήγγειλε ότι υπάρχουν μεγάλα δικηγορικά γραφεία που λειτουργούν με τη μορφή της συμμορίας και στήνουν δικαιοστικές αποφάσεις.

Θα καλέσει, άραγε, ο ειδικός εφέτης ανακριτής τον Κατσαντώνη να δώσει εξήγησης για το τί εννοούσε; «Ήθα πνιγεί και αυτή η καταγγελία στον ακεανό της... ανυπαρξίας στοιχείων;

Η Αντωνία Ηλία, η πρωτοδίκης που κατηγορείται για συμμετοχή στο κύκλωμα του Γιοσάκη και έχει ήδη τεθεί σε αργία, βγήκε στην εκπομπή του Πρετεντέρη στο Mega και είπε πως ο Γιοσάκης έκανε παρέα με πάρα πολλούς δικαιοστικούς. Θα ερευνηθεί, άραγε, από τον ειδικό εφέτη ανακριτή ποιοι ήταν οι δικαιοστικοί με τους οποίους έκανε παρέα ο Γιοσάκης και από πού ξεκίνησε η γνωριμία τους;

Τα ερωτήματα έχουν καθαρά ρητορική σημασία. Τίποτε δεν πρόκειται να ερευνηθεί. Θα ερευνηθούν μόνο ορισμένες περιπτώσεις που βγάζουν μάτια. Θα διωχτούν μερικοί για τους οποίους θα υπάρχουν ατράνταχτες αποδείξεις ότι τα πιάνανε χοντρά. Και η ποινική τους μεταχείριση θα είναι ιδιαίτερα επιεικής, γιατί στο μεταξύ θα έχουν «χλοιμάσει» τα στοιχεία και γιατί η συντεχνία θα σταθεί όσο μπορεί αλληλέγγυα στα μέλη της, επειδή έρει πως αυτά τα μέλη χρησιμοποιούνται και ως αποδιοπομπαίοι τράγοι.

Στους διαδρόμους των δικαιοστηρίων και στα δικηγορικά γραφεία λέγονται

πολλά, πάρα πολλά. Για τα κυκλώματα που απλώνονται από τα δικηγορικά γραφεία μέχρι τα δικαιοστικά μέγαρα και από τα δικαιοστικά μέγαρα μέχρι τις φυλακές. Για κυκλώματα της Ασφάλειας που στρώχουν υποθέσεις σε δικηγόρους, για μεγαλούπαλλήλους των δικαιοστηρίων που τους έχουν με μηνιάτικο οι μεγαλοδικηγόροι, κλπ. κλπ. Ουδείς έχει στοιχεία ατράνταχτα. Ολοι φριβούνται να βγουν να τα καταγγείλλουν, γιατί τα κυκλώματα θα τους τσακίσουν.

Για παράδειγμα, εμείς έχουμε ακούσει πάρα πολλά, για υποθέσεις και πρόσωπα. Δεν μπορούμε, όμως, να βγούμε να τα γράψουμε, γιατί θα μας τσακίσουν στις αγωγές και η «Κόντρα» θα σβήσει σε χρόνο μηδέν. Πώς τα πιστεύουμε αφού δεν έχουμε απέτες αποδείξεις; Αυτοί που μας τα διηγήθηκαν είναι άνθρωποι αξιόπιστοι και οι ιστορίες που μας είπαν είναι απόλυτα δεμένες. Ποινικά, όμως, δεν μπορούν να σταθούν. Το μόνο που θα μπορούσε να σταθεί είναι η δική μας εξόντωση. Τί τύχη, όμως, είχαν οι αποκαλύψεις για σκάνδαλα που τόσες φορές έχουμε κάνει από τις στήλες της «Κ»; Ελάχιστες φορές υπήρξε εισαγγελική παρέμβαση και μάλιστα σε υποθέσεις ήσονος σημασίας, με κατηγορίες πλημμεληματικού χαρακτήρα, που δεν τρομάζουν τα λαμόγια, γιατί έχουν βγάλει πολύ περισσότερα από όσα θα κοστίσουν οι εξαγορές των ποινών.

Συνέβη να αποκαλύψουμε το σκάνδαλο των καταπατήσεων μεγάλων δασικών εκτάσεων στην περιοχή Σταμάτας-Ροδόπολης, με ανάμιξη και ανώτερων δικαιοστικών, την περίοδο που έκινησε το ντόμινο των αποκαλύψεων για τα δικαιοστικά κυκλώματα. Μιλήσαμε με στοιχεία. Ουδείς εισαγγελέας συγκινήθηκε. Λέτε να συγκινηθεί ο ειδικός εφέτης ανακριτής και να μας καλέσει να καταθέσουμε; Αμφιβάλλουμε, αλλά θα πε-

ριμένουμε.

Για ποια κάθαρση, λοιπόν, γίνεται λόγος; Τα κυκλώματα είναι κυκλώματα, επειδή δρουν στο παρασκήνιο, στην αφάνεια, επειδή προσέχουν, επειδή κυκλοφορούν το βρόμικο χρήμα αφού πρώτα το ξεπλύνουν καλά. Η κάθαρση ένα νόημα έχει μόνο: να ελέγξει την κρίση, να μαζεψει την κατάσταση και να καταστήσει πιστεύοντο το βασικό ίδεολόγημα αυτής της υπόθεσης για τους «ελάχιστους επιόρκους δικαστές». Στόχος της κάθαρσης είναι να αποκαταστήσει στη συνείδηση του ελληνικού λαού το τρωθέν κύρος του συστήματος απονομής δικαιοσύνης. Να πιστέψει ο ελληνικός λαός ότι «η Δικαιοσύνη είναι το καταφύγιο των φτωχών». Οτι στη Δικαιοσύνη μπορούν να καταφεύγουν σύγουροι ότι θα βρουν το δίκιο τους, όχι μόνο για μικρούποθέσεις αλλά και για αδικίες που τους κάνουν οι δυνατοί του χρήματος και το κράτος.

Θα διώξουν μερικούς, λοιπόν, θα στείλουν λιγότερους στα δικαιοστήρια, θα τους «χαϊδέψουν» όταν θα γίνουν οι δίκες και το θέμα θα έχει ξεχαστεί και τα κυκλώματα θα συνεχίσουν ανενόχλητα το έργο τους, αφού στο μεταξύ αναδιατάχτουν, γιατί σε κάθε κρίση επέρχονται ολλαγές στους συσχετισμούς και στο φινάλε αναδιατάξεις. Μετά από μερικά χρόνια θα ξεσπάσει ένα καινούργιο σκάνδαλο, περισσότερο ή λιγότερο τρανταχτό από το τωρινό, και μια διαδικασία κάθαρσης θα αναλάβει να το ρυθμίσει και αυτό, όπως και όσα έχουν προηγηθεί. Οπους υπάρχει εξουσία υπάρχει και διαφθορά. «Η -για να είμαστε ακριβέστεροι- υπάρχει τάση προς τη διαφθορά. Λέτε να μπορεί να υπάρξει χωρίς διαφθορά μια εξουσία οικοδομημένη πάνω στην ταξική ανισότητα, στην κοινωνική αιδικία και στην εκμετάλλευση ανθρώπου από όνθρωπο;

■ Γεμίσαμε από Πινόκιο

ΣΤΟ ΟΜΩΝΥΜΟ παραμύθι η μύτη του ψευταρά Πινόκιο μεγάλωνε όσο πολλαπλασιάζονταν τα ψέματα που έλεγε. Στην πολιτική ζωή της Ελλάδας τα πράγματα δεν γίνονται ακριβώς έτσι. Τα χοντρά ψέματα διαδέχονται τόνα το άλλο, αλλά οι μύτες δεν μεγαλώνουν και οι ψευταράδες συνεχίζουν το έργο τους.

Επί μια ολόκληρη εβδομάδα στο πατριάρχης Ιεροσολύμων Ειρηναίος έβαζε το δικηγόρο του Α. Κούγια να περιδιαβάινει στα τηλεοπτικά παράθυρα και να πλακώνεται με όποιον έβρισκε μπροστά του, ισχυρίζόμενος ότι ο Ειρηναίος δεν γνώριζε τον Βαβύλη και ουδέποτε συνεργάστηκε μαζί του. Μέχρι που ήρθαν όχι οι μαρτυρίες των αντιπάλων του, αλλά μαρτυρίες δικών του ανθρώπων και φωτογραφίες -αδιάψευστοι μάρτυρες, που αποδεικνύουν ότι ο Βαβύλης ήταν εξ απορρήτων του Ειρηναίου. Ανθρώπος που έλυνε και έδενε στο πατριαρχείο, μυστικούμβουλος, οδηγός και μπράβος του.

Βγήκε ο εκπρόσωπος Τύπου της ΕΛΑΣ, εκείνος ο ανεκδιήγητος Οικονόμου, που τον πρωτογνωρίσαμε εκείνο το φρικτό τρομολογικό καλοκαίρι του 2002, και δήλωσε ότι ο Βαβύλης υπήρξε μόνο πληροφοριοδότης της Αστυνομίας και τίποτ' άλλο. Και αποδεικνύεται με ντοκουμέντα πως ανώτεροι αξιωματικοί είχαν καταθέσει ως μάρτυρες υπεράσπισης του Βαβύλη στο Κακουργιοδικείο της Λάρισας, ότι ο σκοτεινός αυτός τύπος ήταν π

Προετοιμάζοντας το επόμενο μέτωπο

Ηδολοφονία του πρώην πρωθυπουργού του Λιβάνου, Ραφίκ Αλ-Χαρίρι, την περασμένη Δευτέρα, με 300 κιλά εκρηκτικά, 17 νεκρούς και 130 τραυματίες, άσχετα με το ποιος κρύβεται πίσω απ' αυτή, αποτελεσε ένα αικόνα μέσο για να σφίξει ο κλοιός γύρω απ' τη Συρία. Οι Αμερικάνοι και το Ισραήλ έσπευσαν απ' την πρώτη στιγμή να την κατηγορήσουν ότι κρύβεται πίσω απ' την επίθεση. Οι πρώτοι μάλιστα, δια στόματος του εκπροσώπου του Λευκού Οίκου Σκοτ Μακ Κλίλαν, μιλήσαν για συριακή κατοχή που πρέπει να σταματήσει, ώστε ο λιβανέζικος λαός να ικανοποιήσει τις προσδοκίες του, ενώ μια μέρα αργότερα η Ουασίγκτον ανακάλεσε την πρέσβειρά της στη Δαμασκό.

Απ' την άλλη μεριά, Αραβες αναλυτές κατήγγειλαν ότι το Ισραήλ κρύβεται πίσω απ' τη δολοφονία, ενώ η Χεζμπολά και η Χαμάς την καταδίκασαν.

Σε μία χώρα που η πολιτική βία έχει βαθειά παράδοση είναι πολύ δύσκολο να διαλευκάνει κανές μια τέτοια υπόθεση. Γιατί ο Χαρίρι, που διετέλεσε πρωθυπουργός του Λιβάνου για δέκα χρόνια μέσα στην τελευταία δεκαπενταετία (1992-98 και 2000-04), σήμουρα δεν ήταν αρεστός ούτε στη Συρία, ούτε στις ισλαμιστικές οργανώσεις. Κατηγορήθηκε ότι ήταν αυτός που κρυβόταν πίσω απ' το ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, που ψηφίστηκε από ΗΠΑ και Γαλλία τον περα-

σμένο Σεπτέμβρη, και ζητούσε την αποχώρηση των πάνω από 14.000 στρατιωτών της Συρίας απ' τη χώρα. Οντας πρωθυπουργός του Λιβάνου, προώθησε την στρατιωτική συνεργασία με τους Αμερικάνους, που σύμφωνα με το Κέντρο Στρατηγικών και Διεθνών Μελετών έχουν προμηθεύσει το 80% των στρατιωτικών μεταφορικών μέσων και στρατιωτικό εξοπλισμό συνολικής αξίας 30 δισ. δολάρια το χρόνο (βλ. "Ισραήλ και Λιβανός. Ο κίνδυνος νέων συγκρούσεων", Κέντρο Στρατηγικών & Διεθνών Μελετών, 23/10/2000). Απ' την άλλη, για να αποκτήσει λοικό έρεισμα, ο διεκατομμυριούχος Χαρίρι έστησε «φιλανθρωπικό» δίκτυο στη χώρα και μέσω του ιδρύματος Χαρίρι χρηματοδότησε τις σπουδές Λιβανέζων φοιτητών στο εξωτερικό. Ο Χαρίρι, που παραιτήθηκε τον περασμένο Οκτώβρη διαμαρτυρόμενος για την ανάμιξη της Συρίας στην παράταση της θητείας του φιλοσούριου προέδρου Εμίλ Λαχούντ, ηγούντων του συναπτισμού της αντιπολίτευσης και σκόπευε να κάνει την επανεμφάνισή του στις κοινοβουλευτικές εκλογές τον ερχόμενο Μάρτιο. Ο Χαρίρι ήταν επομένως μισητός σ' όλους αυτούς που υπεράσπιζαν τη Συρία και αντι-

ότι η Συρία βρίσκεται από καιρό στο στόχαστρο των Αμερικάνων κι ότι, αν τα πράγματα στο Ιράκ πάνε καλά για αυτούς, η Συρία θα είναι απ' τους πρώτους επόμενους στόχους, είναι πλέον πασίγνωστο. Αν όμως τα πράγματα δεν πάνε καλά στο Ιράκ; Θα τολμήσουν να ανοίξουν και δεύτερο μέτωπο άμεσα οι Αμερικάνοι; Μάλλον δύσκολο.

Γιατί αν και στην ουσία παιζουν μόνοι τους το στρατιωτικό παιχνίδι στη Μέση Ανατολή (με τη Ρωσία να περιορίζεται στην πώληση όπλων

στη Συρία και την ΕΕ να βρίσκεται σε στάση αναμονής για το πώς θα εξελιχθεί ο πόλεμος στο Ιράκ, αλλά και τις δύο ανίκανες να αντιπαρατεθούν μετωπικά με την πρώτη σε στρατιωτικό επίπεδο), το μοναδικό αντίπαλο δέος εξακολουθούν να αποτελούν οι λαοί της Μέσης Ανατολής. Το Ιράκ τους έχει δώσει ένα σοβαρό μάθημα που θα πρέπει να το λάβουν υπόψη τους, αν δε θελήσουν να δουν την πυριτιδοποθήκη που ονομάζεται Μέση Ανατολή να εκρήγνυται. Αυτό όμως δεν τους εμποδίζει να προετοιμάζουν το έδαφος για το μέλλον, μιας και η Συρία πρέπει να βγει απ' τη μέση ακολουθώντας τον «ιρακινό δρόμο». Αυτό δεν οφελεται σε κάποια φιλοπόλεμη μανία της αμερικανικής κυβέρνησης,

αλλά πηγάζει απ' τα ίδια τους τα συμφέροντα. Για να «σταθεροποιηθεί» η Μέση Ανατολή και να μπορούν να κάνουν ελεύθερα μπήκες οι αμερικανικές πολυεθνικές πρέπει να παταχθεί η «τρομοκρατία». Οποιαδήποτε άλλη ιμπεριαλιστική χώρα θα ήταν στη θέση τους το ίδιο θα έκανε. Ποιος άλλος μπορεί επομένως να τους σταματήσει, αν όχι οι ίδιοι οι λαοί που στο Ιράκ τους έχουν βάλει τα δυο πόδια σε ένα παπούτσι;

ΥΓ: Για μια αικόμα φορά η «τρομοκρατία» ορίστηκε επιλεκτικά με τη δολοφονία Χαρίρι. Οταν οι Σιωνιστές δολοφόνησαν δύο ηγέτες της Χαμάς (το Γιασίν και το Ραντίσ), κανείς δε μιλησε για τρομοκρατία. Ούτε κι όταν δολοφονήθηκε τον περασμένο Ιούλιο ανώτατο στελέχος της Χεζμπολά στο Λίβανο (την ευθύνη της οποίας ανέλαβε «σουνιτική οργάνωση», ο ηγέτης της οποίας όμως τη διέψευσε σαν κατασκευασμένη απ' τις μυστικές υπηρεσίες του Ισραήλ). Ούτε όταν οι Σιωνιστές δολοφόνησαν με κλασικά μαφιόζικο τρόπο (παγίδευσαν το αυτοκίνητό του με βόμβα που ανατινόχηκε όταν πήγε να βάλει μπροστή στελέχος της Χαμάς στη Δαμασκό τον περασμένο Σεπτέμβρη και καμάρωναν κιόλας). Γιατί όλοι αυτοί ήταν «τρομοκράτες» και όχι πολιτικοί αντίπαλοι των ιμπεριαλιστών και των λαούδων τους. Ενώ για το Χαρίρι σηκώθηκε το σύμπαν για να μας υπενθυμίσει πάσσο... καλός διεκατομμυριούχος ήταν.

Εν μέσω της κλιμάκωσης των επιθέσεων της ιρακινής αντίστασης ανακοινώθηκαν τελικά τα αποτελέσματα της εκλογικής φράσας στο Ιράκ. Πρώτο κόμμα αναδείχτηκε η Ενωμένη Ιρακινή Συμμαχία (Σίτιες), που συγκεντρώνει το 48% των ψήφων, πουσσότο σαφώς μικρότερο των προσδοκιών της ηγεσίας της. Δεύτερο κόμμα η Συμμαχίκη Λίστα του Κουρδιστάν με 25,4% και τρίτο η Ιρακινή Λίστα του δοτού πρωθυπουργού Ιγιάντ Αλάουι με 13,6%. Η ανακοίνωση των αποτελεσμάτων έδωσε άλλη μια ευκαιρία να εκφραστεί η διεθνής ικανοποίηση και ευφορία για το «θρίαμβο της δημοκρατίας» στο Ιράκ και ταυτόχρονα να επιβεβαιωθεί η διεθνής «νομιμοποίηση» της νέας ιρακινής κυβέρνησης, με στόχο να φανεί αρραγές το «παγκόσμιο» μέτωπο την παραστώντας αντάρτικο και να τρομοκρατηθεί ο ιρακινός λαός.

Ας δούμε όμως ποια είναι η πραγματικότητα πίσω από τη στημένο σκηνικό ευφορίας. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές τα παζάρια ανάμεσα στους νικητές για το σχηματισμό κυβέρνησης βρίσκονται σε εξελίξη. Υπάρχουν, ωστόσο, κάποια δεδομένα τα οποία προδιαγράφουν το μετεκλογικό σκηνικό. Κατ' αρχήν, είναι δεδομένο ότι θα σχηματιστεί κυβέρνηση συνασπισμού, στην οποία γίνεται προ-

στάθεια να ενταχθούν και Σουνίτες, για να δοθεί η εικόνα συνεργασίας και συναίνεσης όλων των πολιτικών δυνάμεων, να «νομιμοποιηθεί» η νέα ιρακινή κυβέρνηση στη συνείδηση συνολικά του ιρακινού λαού και να απομονωθεί το αντάρτικο.

Το δεύτερο δεδομένο είναι ότι αυτή θα είναι μια κυβέρνηση αδύναμη, η οποία αναμφίβολα θα συνεργαστεί με τους κατακτητές. Η διάψευση των προγνωστικών, που έδιναν μεγαλύτερο ποσοστό στους Σίτιες και μικρότερο στους Κούρδους, γεγονός που γεννά υποψίες ότι το εκλογικό αποτελέσμα μαργειερεύτηκε στα μέτρα των Αμερικάνων, διευκολύνει τα σχέδια των τελευταίων, γιατί περιορίζει το ρόλο και συνεπάγεται την επιθετική στρατιωτικότητα της ιρακινής κυβέρνησης στη συνείδηση συνολικά του ιρακινού λαού και να απομονωθεί το αντάρτικο.

Το τρίτο και σημαντικότερο δεδομένο είναι ότι η ιρακινή αντίσταση συνεχίζεται και μετά τις εκλογές με αμειώτη ένταση, γεγονός που παίζει καθοριστικό ρόλο στις μετεκλογικές εξελί-

ξεις. Η νέα ιρακινή κυβέρνηση δεν μπορεί να δώσει λύση ούτε στο ζήτημα της ξένης κατοχής και της ασφάλειας ούτε στα τεράστια οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο ιρακινός λαός. Για να μπορέσει να αποκτήσει κάποια σχετική αυτονομία κινήσεων πρέπει να στηθεί και να λειτουργεί ένας ισχυρός στρατιωτικός και αστυνομικός μηχανισμός, που θα αναλάβει το έργο της καταστολής της αντίστασης στην αμερικανική κατοχή. Ομως όλες οι προσπάθειες των κατακτητών να στήσουν αυτό το μηχανισμό τορπιλίζονται από τις επιθέσεις της ιρακινής αντίστασης, η οποία γ' αυτό ακριβώς το λόγο επικεντρώνει σ' αυτό το στόχο τα περισσότερα χτυπήματά της. Το μόνο που μπορεί να κάνει η νέα ιρακινή κυβέρνηση για να καταλαγιάσει την αντίθεση σύσσωμου του ιρακινού λαού στην αμερικανική κατοχή είναι να θέσει ένα χρονοδιάγραμμα αποχώρησης των δυνάμεων κατοχής, ο χρόνος λήξης του οποίου θα παρατείνεται ανάλογα με τις ανάγκες των κατακτητών. Στο διάστημα

αυτό η επιβίωση της ιρακινής κυβέρνησης θα στηρίζεται στην ισχύ και στην υποστήριξη των δυνάμεων κατοχής και η έξουσία θα ασκείται ουσιαστικά από τους Αμερικάνους, μέσω των πολύαριθμων αμερικανών συμβούλων, που έχουν τοποθετηθεί σ' όλα τα υπουργεία, και της αμερικανικής πρεσβείας στη Βαγδάτη, που είναι η μεγαλύτερη αμερικανική πρεσβεία στον κόσμο με 10.000 προσωπικό. Η «νομιμοποίηση» της νέας ιρακινής κυβέρνησης εξυπηρετεί και ένα αικόμη στόχο του Λευκού Οίκου. Να εξασφαλίσ

Καμία ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη

Αναδημοσιεύουμε, χωρίς διάκριση, την παραπομπή της Εθνικής Στρατιωτικής στην Αθήνα για την απόβαση της Επαναστατικής Αρχής στην Αθήνα το 1821.

«Ετσι, οι Παλαιοιστίνοι θα τερματίσουν την κατοχή του Ισραήλ. Τα παλαιοιστικά τανκς δεν θα καταστρέψουν τα πάντα στο δρόμο τους στη Χάιφα και το Τελ-Αβίβ. Τα παλαιοιστικά F-18 δεν θα βομβαρδίζουν πλέον τα πληθυσμιακά κέντρα του Ισραήλ. Τα παλαιοιστικά ελικόπτερα Απάτοι δεν θα πραγματοποιούν «στοχευμένες εκτελέσεις» - δηλαδή δολοφονίες - ισραηλινών στρατιωτικών ηγετών.»

Οι Παλαιοιστίνοι υποσχέθηκαν το τέλος όλων των «πράξεων βίας» ενάντια στους Ισραηλινούς ενώ το Ισραήλ υποσχέθηκε το τέλος όλης της «στρατιωτικής δραστηριότητας» ενάντια στους Παλαιοιστίνους. Αυτό είναι, λοιπόν, ειρήνη στην εποχή μας.

Ενας Αρειανός - ακόμα κι ένας καλά εκπαιδευμένος Αρειανός - αυτό θα εκλάμβανε ως μήνυμα, αν υποθέσουμε ότι έπεφτε στον φραντασιακό κόσμο του Σαρμ Ελ-Σέιχ αυτή τη βδομάδα. Οι Παλαιοιστίνοι είχαν διαπράξει «βία», οι Ισραηλινοί «αθώες» επιχειρήσεις. Η παλαιοιστική «βία» ή «τρομοκρατία» και βία - η τελευταία είναι πιο δημοφιλής φράση από τη στιγμή που κουβάλησε το στίγμα της 11ης Σεπτεμβρίου - έφτασε στο τέλος της.

Ο Μαχμούντ Αμπάς, που είπε σε ένα στενό Λιβανέζο φίλο αυτό το χρόνο, ότι φορούσε κοστούμια και γραβάτα για να δείχνει «διαφορετικός» από τον Γιασέρ Αραφάτ - Μαχμούντ Αμπάς, συμφώνησε μ' όλα αυ-

■ Κλιμακώνιζεται η <εκεχειρία>

Μπορεί τα ανά τον κόσμο ΜΜΕ να ζητωκραυγάζουν για την «ιστορική» συμφωνία εκεχειρίας στο Σαρμ Ελ-Σέιχ, όμως αυτή δεν έχει γίνει κατορθωτό να επιτευχθεί αικόνα. Οι Σιωνιστές έχουν σκοτώσει επτά Παλαιοιστίνους από τότε που δεσμεύτηκαν ότι θα σταματήσουν τις επιθέσεις, ενώ η εκτόξευση 36 όλμων και 20 ρουκετών από τη Χαμάς εναντίον δύο εβραϊκών εποικισμών στη Γάζα, την προηγούμενη βδομάδα, προκάλεσε σύγκρου σε δύος πίστευαν ότι η «ειρήνη» ήρθε πια στην Παλαιοιστίνη.

Την ίδια στιγμή, σύμφωνα με το Ισραηλινό ραδιόφωνο, αποκαλύφθηκε ότι οι Σιωνιστές ετοιμάζουν νέο εποικισμό στη Δυτική Οχθη, που θα στεγάσει δύος εποίκους θα απομακρυνθούν από τη Λωρίδα της Γάζας, πρόγραμμα που δεν διαψεύστηκε από το Σαρόν.

Παρά το γεγονός ότι η Χαμάς και η Τζαχάν δήλωσαν ότι θα εφαρμόσουν την εκεχειρία, στο βαθμό που δεν θα προκληθούν από τους Σιωνιστές, δλα δεχνούν ότι και αυτή η εκεχειρία είναι εξίσου εύθραυστη με τις προηγούμενες. Γ' αυτό και δεν έχει άδικο ο φυλακισμένος ηγέτης της Φατάχ Μαρουάν Μπαργούπη, που δήλωσε ότι περιμένει νέο έξοπασμα από τους Παλαιοιστίνους της Δυτικής Οχθης. Οσο δεν θα υπάρχει δικαιοσύνη καμία ειρήνη δεν πρόκειται να στεριώσει.

Τά. Το ποιοι άνθρωποι κατείχαν τα σπίτια τίνων, παρέμεινε ένα μυστήριο.

Γκριζαρισμένος και με γνώση της υπευθυνότητας, ο Αμπάς κοίταξε το μέρος. Επρεπε να ξέχασε ότι ήταν ο ίδιος ο Αμπάς που έγραψε τις συμφωνίες του Οσλο, που μέσα σε 1000 σελίδες δεν μπόρεσε να χρησιμοποιήσει - ούτε μία φορά - τη λέξη κατοχή και που μιλούσε όχι για την Ισραηλινή «αποχώρηση» από την παλαιοιστική περιοχή αλλά για «αναδιάταξη».

Στο Σαρμ Ελ-Σέιχ, κανένας δεν ανέφερε, σε κανένα σημείο,

τά. Το ποιοι άνθρωποι κατείχαν τα σπίτια τίνων, παρέμεινε ένα μυστήριο. Γκριζαρισμένος και με γνώση της υπευθυνότητας, ο Αμπάς κοίταξε το μέρος. Επρεπε να ξέχασε ότι ήταν ο ίδιος ο Αμπάς που έγραψε τις συμφωνίες του Οσλο, που μέσα σε 1000 σελίδες δεν μπόρεσε να χρησιμοποιήσει - ούτε μία φορά - τη λέξη κατοχή και που μιλούσε όχι για την Ισραηλινή «αποχώρηση» από την παλαιοιστική περιοχή αλλά για «αναδιάταξη».

Ποτέ στο παρελθόν δεν χρειαζόμασταν την καυστική φωνή του μακαρίτη Εντουάρντ Σαιντ. Οι εποικισμοί - εβραϊκές αποικίες για Εβραίους και μόνο για Εβραίους, μέσα στην αραβική

γη - δεν συζητήθηκαν φυσικά. Ούτε και η Ανατολική Ιερουσαλήμ. Ούτε και το ιδικάώμα της επιστροφής των προσφύγων από το 1948. Αυτά είναι «μη ρεαλιστικά όνειρα», όπως αναφέρονταν από τους Ισραηλινούς. Όλα αυτά θα συζητηθούν «αργότερα» - όπως υποτίθεται θα γίνονταν με την ανέλπιδα συμφωνία του Οσλο του Αμπάς. Οσο καιρό μπορείς να αναβάλλεις τις πραγματικές αιτίες του πολέμου, είσαι εντάξει. «Ενα τέλος στη βία» που κόστισε 4.000 θανάτους - αυτό επιώθηκε όλο κι όλο, χωρίς τη βασικότατη εξισωση, ότι τα δύο τρίτα από αυ-

τοποιούμενος κράτους κρύβεται πίσω από την «τρομοκρατία» για να μην απαντήσεις επί της ουσίας στο Ζήτημα που θέτουν οι Βάσκοι. Αν δεν ήταν έτσι, δεν θα απέρριπταν κάθε σκέψη για δημοψήφισμα στη χώρα των Βάσκων πάνω στο Ζήτημα της αυτοδιάθεσης. Αφού λοιπόν απαγόρευσαν τη δράση του Μπατασούνα, εξαπέλυσαν πογκρόμ κατά των στελεχών του, αρνήθηκαν οποιαδήποτε συνομιλία με τους ηγέτες του, που τον περασμένο Νοέμβρη κάλεσαν την ισπανική κυβέρνηση σε διάλογο για τερματισμό των συγκρούσεων, και απέρριψαν την πρόταση του Βάσκου προέδρου για περισσότερη αυτονομία (που παρά το ότι υπερψήφιση από τη βασικό κοινοβούλιο το Δεκέμβρη, απορρίφθηκε σχεδόν ομόφωνα από το ισπανικό), πίστεψαν ότι καθάρισαν με την «τρομοκρατία». Και να η βόμβα της ΕΤΑ την προηγούμενη βδομάδα στη Μαδρίτη με τους 43 τραυματίες να τους υπενθυμίζει ότι δεν τελείωσαν. Γιατί οι συνθήκες που τροφοδοτούν τις επιθέσεις συνεχίζουν να υπάρχουν. Η «δημοκρατία» τους, όμως, τους εμποδίζει να αφήσουν ελεύθερο τον βασικό λαό να αποφασίσει αν θέλει να συνεχίσει να εντάσσεται στο ισπανικό κράτος ή όχι.

■ Φοβούνται την αυτοδιάθεση

Χρόνια τώρα το ισπανικό κράτος κρύβεται πίσω από την «τρομοκρατία» για να μην απαντήσεις επί της ουσίας στο Ζήτημα που θέτουν οι Βάσκοι. Αν δεν ήταν έτσι, δεν θα απέρριπταν κάθε σκέψη για δημοψήφισμα στη χώρα των Βάσκων πάνω στο Ζήτημα της αυτοδιάθεσης. Αφού λοιπόν απαγόρευσαν τη δράση του Μπατασούνα, εξαπέλυσαν πογκρόμ κατά των στελεχών του, αρνήθηκαν οποιαδήποτε συνομιλία με τους ηγέτες του, που τον περασμένο Νοέμβρη κάλεσαν την ισπανική κυβέρνηση σε διάλογο για τερματισμό των συγκρούσεων, και απέρριψαν την πρόταση του Βάσκου προέδρου για περισσότερη αυτονομία (που παρά το ότι υπερψήφιση από τη βασικό κοινοβούλιο το Δεκέμβρη, απορρίφθηκε σχεδόν ομόφωνα από το ισπανικό), πίστεψαν ότι καθάρισαν με την «τρομοκρατία». Και να η βόμβα της ΕΤΑ την προηγούμενη βδομάδα στη Μαδρίτη με τους 43 τραυματίες να τους υπενθυμίζει ότι δεν τελείωσαν. Γιατί οι συνθήκες που τροφοδοτούν τις επιθέσεις συνεχίζουν να υπάρχουν. Η «δημοκρατία» τους, όμως, τους εμποδίζει να αφήσουν ελεύθερο τον βασικό λαό να αποφασίσει αν θέλει να συνεχίσει να εντάσσεται στο ισπανικό κράτος ή όχι.

τούς ήταν ζωές Παλαιοιστινών. Ειρήνη, ειρήνη, ειρήνη. Οπως τρομοκρατία, τρομοκρατία, τρομοκρατία. Πρόκειται γ' αυτό το είδος των πραγμάτων που θα αγόραζες από τα ράφια ενός σούπερ μάρκετ. Αυτό μόνο.

Στο τέλος της μέρας, αυτά ήταν τα αντικείμενα συζήτησης. Θα κλείσουν οι Ισραηλινοί τους μαζικούς εποικισμούς στη Δυτική Οχθη, συμπεριλαμβανομένων κι όσων περικυκλώνουν την Ιερουσαλήμ; Καμία αναφορά πάνω σ' αυτό. Θα σταματήσουν την επέκταση των εβραϊκών εποικισμών - από Εβραίους και μόνο για Εβραίους - κατά μήκος της Δυτικής Οχθης; Καμία αναφορά πάνω σ' αυτό. Θα σταματήσουν οι Παλαιοιστίνοι πραγματικά την επέκταση των εβραϊκών εποικισμών - από Εβραίους και μόνο για Εβραίους - κατά μήκος της Δυτικής Οχθης; Καμία αναφορά πάνω σ' αυτό. Θα σταματήσουν οι Παλαιοιστίνοι πραγματικά την Ιντιφάρτα - συμπεριλαμβανομένων των φονικών βομβιστικών επιθέσεων αυτοκτονίας - σαν ένα αποτελέσμα αυτών των αντιπάρκων υποσχέσεων;

Οπως και στις ιρακινές εκλογές, που επίσης έγιναν κάτω από ένη κατοχή, οι Ισραηλινοπαλαιοιστινικές συνομιλίες ήταν ιστορικές για το λόγο ότι ήταν «ειρήνης».

Η υπουργός Εξωτερικών Κοντολίζα Ράις «προειδοποίησε» τους Παλαιοιστίνους ότι θα πρέπει να «ελέγχουν τη βία», δεν υπήρξε όπως καμία απαίτηση, ως συνήθως, να «ελεγχθεί» η βία που προέρχεται από τον Ισραήλ. Οπως οι μεγάλες παγίδες παραμένουν: Ανατολική Ιερουσαλήμ, Εβραίοι εποικοί και το «δικαίωμα επιστροφής» των Παλαιοιστίνων του 1948 στα σπίτια που έχασαν.

Αν πρόκειται να χειροκροτήσουμε, όπως οι «ειρηνοποιοί» του Σαρμ Ελ-Σέιχ, καλύτερα θα ήταν να συνειδητοποιήσουμε ότι εάν δεν πρόκε

Επίκαιρες σκέψεις

Την περασμένη Δευτέρα ανακοινώθηκε η εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης. Η σημαντική χρονική καθυστέρηση (φτάσαμε στα μέσα Φλεβάρη) εξηγείται με τον προβληματισμό του οικονομικού επιτελείου για το ποιο σενάριο θα επιλέξει. Τελικά, επέλεξε το πιο σκληρό. Αυξήσεις σημαντικά κάτω από τον πληθωρισμό. Αυξήσεις που δεν επιτρέπουν στους εργαζόμενους να αντιμετωπίσουν το κύμα της ακρίβειας, το οποίο επιβαρύνει τα νοικοκυριά πολύ περισσότερο από το ποσοστό που καταγράφει ο επίσημος δείκτης τιμών καταναλωτή. Αυξήσεις που θα οδηγήσουν σε μια ακόμα χρονιά με μείωση του πραγματικού μισθού για ένα μεγάλο κομμάτι των εργαζόμενων της χώρας.

Ενα λάθος που γίνεται συνήθως, όταν αναφερόμαστε στην εισοδηματική πολιτική, είναι ο περιορισμός στο στενό πλαίσιο του πληθωρισμού. Ομως, το εισόδημα των εργαζόμενων δεν επηρεάζεται μόνο από τον πληθωρισμό, αλλά και από την ανεργία. Γιατί είναι οι οικογένειες που συντηρούν τα άνεργα μέλη τους και όχι το κράτος. Σε μια εποχή, λοιπόν, που η ανεργία φουντώνει, το εργατικό εισόδημα συμπιέζεται ακόμα περισσότερο.

Είναι μάλλον περιττό να προσπαθεί κανείς να αποδείξει ότι η κυβέρνηση αθετεί τις προεκλογικές της υποσχέσεις. Αυτό είναι σαφές και στον φανατικό οπαδό του κυβερνώντος κόμματος, που τυχαίνει να είναι εργαζόμενος και όχι λαμόγιο, εν ενεργεία ή εν αναμονή. Οσο για τις δικαιολογίες, που συμποσούνται στο «παραλάβαμε καμμένη γη», ούτε σ' αυτές βρίσκουμε καμιά πρωτοτυπία. Εδώ και πολλά χρόνια η εισοδηματική πολιτική κινείται σταθερά στον αστερισμό της λιτότητας, με πρόσχημα τα προβλήματα της οικονομίας και κάποιους στόχους που πρέπει να επιτευχθούν, κατά κανόνα σε συνάρτηση με τη συμμετοχή της Ελλάδας στην ONE.

Αξίζει τον κόπο -επί τη ευκαιρία- να θυμηθούμε μερικές άλλες παραμέτρους της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης, για να κάνουμε τις απαραίτητες συγκρίσεις. Να θυμηθούμε για παράδειγμα την κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες μείωση του συντελεστή φορολόγησης των καπιταλιστικών κερδών. Να θυμηθούμε την κατάργηση ακόμα και αυτού του ελάχιστου φόρου 10% με τον οποίο φορολογούνταν τα έσοδα της Εκκλησίας από την τεράστια ακίνητη περιουσία της (προφανώς, επειδή οι δεσποτάδες λιμοκτονούν και δεν έχουν πως να περάσουν τα γεράματά τους). Να θυμηθούμε, τέλος, το μεγάλο πλιάτσικο της Ολυμπιάδας. Τους μπετονένιους όγκους που έχουν παραδοθεί πλέον στην εγκατάλειψη και τη φθορά, μνημείο της ασυδοσίας και της αρπακτικότητας των μεγαλοεργολάβων και των εθνικών ευεργετών. Πού είναι τα κέρδη που θα έφερνε για τον ελληνικό λαό η Ολυμπιάδα; Η ανάπτυξη, ο συνεδριακός τουρισμός, οι νέες ευκαιρίες απασχόλησης;

Ας το συνειδητοποιήσουν οι εργαζόμενοι, μόνοι τους θα δώσουν λύσεις. Στο δρόμο και όχι σε διαβούλια «κοινωνικού εταιρισμού».

Συνεκλήθη η Σύνοδος της Ιεραρχίας

■ Λιγδας

Αυτός ο Καλούσης πρέπει να είναι μεγάλη λίγδα. Βρήκε ένα τράβελερς τους (έτσι λέει τουλάχιστον) και έσπευσε στην τράπεζα να το εξαργυρώσει, για να βρεθεί ύστερα από λίγο με βραχιολάκια στα χέρια, καθότι οι καιροί είναι πονηροί και κάποιοι πρέπει να πληρώσουν για να έχει αληδοφάνεια η κάθαρση. Αν όντως το βρήκε και δεδομένου ότι ήδη βρισκόταν στο στόχαστρο με το ψευδώνυμο «ο μεζούρας», δια έπρεπε ή να το πετάξει ή να πάει να το παραδώσει στο πλησιέστερο αστυνομικό τμήμα. Ο λιγδάρης, όμως, είδε τα 500 δολάρια και του γυάλισε το μάτι. Με τους συναδέλφους του διεμπλέξει μόνος του. Εμείς ένα ερώτημα δέλουμε να βάλουμε. Σκεφτείτε πώς αυτός ο άνθρωπος δίκιαζε τον κοσμάκη που έπεφτε στα χέρια του. Άλλα μήπως είναι ο μοναδικός:

■ ΠΕΣ ΗΑΣ ΚΙ ΑΛΛΑ

«Είχαμε προειδοποίησει και μάλιστα για κάποιον στον Αρχιεπίσκοπο, μέσα στη Σύνοδο που πήγαμε, ότι δεν είναι απλώς πούστης αλλά διατηρεί και πορνείο ανδρών και τον προώθησε επίσκοπο. Άρα εδώ έχουν γίνει παιχνίδια». Τα παραπάνω δήλωσε ο παπα-Κολλάς, πρώην πρόεδρος και νυν γενικός γραμματέας του ιερού Συνδέσμου Κληρικών Ελλάδος, δηλαδή του συνδικάτου των παπάδων. Ποιον εννοεί ο γερο-ζηλωτής; Και εσείς και εμείς καταλαβαίνουμε ποιον, αλλά δεν μπορούμε να γράψουμε το όνομα, μη μας τραβήξει και καιριά αγνωνή και τρέχουμε.

■ Αγέκδοτο

Επί τη ευκαιρία, ιδού και ένα επίκαιρο ανέκδοτο. Ένας θεολόγος επισκέπτεται τον δεσπότη στο σπίτι του. «Θέλω να δω τον σεβασμιότατο», λέει στον διάκο που τον υποδέχεται. «Λυπάμαι, αλλά ο σεβασμιότατος κοιμάται», τον πληροφορεί ο διάκος. «Ωστε έχει παραδοθεί στις αγκάλες του Μορφέα;», σχολιάζει απογοητευμένος ο θεολόγος. «Δεν ξέρω πως το λένε το παιδί», κλείνει τη συζήτηση ο διάκος.

■ Епікаро

Για να μη νομίζετε ότι αυτά που αποκαλύπτονται για τους δεσποτάδες και τις

κλίκες τους είναι καινούργιες διαστροφές μερικών μόνο από δάυτους, αναζητήστε το «Άγιο Ορος» του μακαρίτη Θέμου Κορνάρου και «ρουφήξτε» το. Θα καταλάβετε καλύτερα και την έννοια της... αυτοκάθαρσης.

■ Τους τάπωσε

Ξέροντας καλά τι σημαίνει αστική δημοσιογραφία ο Θ. Ρουσόπουλος κατόφερε να ταπώσει την ηγεσία της

λάξουν επί της ουσίας. Απλώς, η πίτα δα μοιραστεί σε περισσότερους. Τα φράγκα δα εξακολουθήσουν να κυλούν κάτω από το τραπέζι και δημοσιογράφοι να λειτουργούν ως παπαγάλακια, πότε της Ασφάλειας, πότε της ΚΥΠ, πότε κάποιου κόμματος, πότε κάποιου πολιτικού και πότε κάποιου καπιταλιστή. Κάποτε ένας γνωστός ποδοσφαιριστής είχε πει για κάποιον αδηλητικογράφο: «Αστον σε μένα, αυτός είναι του πεντοχίλιαρου». Σ' αυτή

■ Ασθενής υγής

Απ' αυτές εδώ τις στήλες έχουμε πολλάκις χαρακτηρίσει τον Χριστόδουλο «ακροδεξιό χούλιγκαν». Εχουμε γράψει, επίσης, ότι όλοι αυτοί που τον στήριζαν δα τον λουστούν κάποια στιγμή. Σ' αυτό το τελευταίο μάλλον πέσαμε έξω. Ετσι που ήρθαν τα πράγματα, ο Χριστόδουλος έχει γίνει βούτηρο και «δίνει» δεξιά-αριστερά μπας και διασωθεί. Δεν πρέπει, όμως, να ξεχνάμε πως στην αναρρίχησή του στον αρχεπισκοπικό δρόνο τον βοήθησε ένα ευρύτατο φάσμα δυνάμεων. Κατ' αρχάς, τα δυο κόμματα εξουσίας, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Υστερα, το συγκρότημα Λαμπράκη, στα έντυπα του οποίου υπήρξε και αρδρογράφος. Και τέλος, παράγοντες των Θεολογικών Σχολών και του επιχειρηματικού κόσμου. Ολοι αυτοί τώρα βγάζουν την ουρά τους απέξω. Και δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι οι Πλασόκοι δεν κάνουν πολιτική σπέκουλα με την προεκλογική ταύτιση του Καραμανλή με το δεσποταριό. Βλέπετε, έχουν και αυτοί τη φωλιά τους λερωμένη και φοβούνται πως αν αρχίσουν μια τέτοια σπέκουλα, η ΝΔ δα αντεπεδεί βγάζοντας τα δικά τους άπλυτα στη φόρα και τότε δ' αρχίσουν να βυθίζονται όλοι μαζί παρέα, Χριστόδουλος και αστοί πολιτικοί. Παριστάνουν, λοιπόν, τους ανδρώπους με ασθενή μνήμη, για να βγουν αυτοί αλώβητοι από το τσουνάμι των σκανδάλων.

φράση, όσο χυδαία κι αν ακούγεται, αποτυπώνεται με τον καλύτερο τρόπο η αλήθεια για τον τρόπο που δουλεύει μια μεγάλη μερίδα δημοσιογράφων, η συντριπτική πλειοψηφία απ' αυτούς που δίνουν τον τόνο και διαμορφώνουν την ενημέρωση.

Πέραν τούτου, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τα ΜΜΕ δεν είναι κάποια ουδέτερα όργανα, που παρεμβαίνουν στους ταξικούς ανταγωνισμούς κρατώντας ίσες αποστάσεις και απλώς ενημερώνοντας. Τα ΜΜΕ είναι επιχειρήσεις και επομένως εξ ορισμού δεν μπορεί να είναι ουδέτερα. Αποτελούν τμήμα -με σημαντικά αναβαθμισμένη δύναμη και ρόλο τις τελευταίες δεκαετίες- των ιδεολογικών μηχανισμών του συστήματος και επομένως φίλτραρουν την ενημέρωση και τη συνοδεύουν με αρδρογραφία που φενακίζει τις συνειδήσεις. Αυτή είναι η ουσία, ενώ οι αρπαχτές των δημοσιογράφων αφορούν περισσότερο τον τύπο, τη δεοντολογία του επαγγέλματος και την προς τα έξω αξιοποίηση του.

■ Πράκτορες

Τις τελευταίες μέρες στις ΗΠΑ έχει ξεσπάσει δόρυθος μετά τις αποκαλύψεις ότι το Πεντάγωνο έχει στρατολογήσει δημοσιογράφους στα Βαλκάνια και τους χρησιμοποιεί για να οργανώνουν την προπαγάνδα του. Ανάμεσά τους και Ελληνες. Την είδηση πρωτομετέδωσε το «Ασσούτεντ Πρες» και στη συνέχεια έγινε δέμα στο CNN και στην «Ουάσιγκτον Ποστ». Ήταν τόσος ο δόρυθος που η αμερικανική κυβέρνηση αναγκάστηκε να διατάξει έρευνα, η οποία φυσικά κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει καμιά ανάρμοστη δραστηριότητα από τη μεριά του Πενταγώνου και ότι όλα έγιναν σε συνεργασία με το Στέιτ Ντιπάρτμεντ.

Οι δημοσιογράφοι στρατολογήθηκαν για να εργαστούν σε προγράμματα επιρεασμού της κοινής γνώμης και ως βασική τους αποστολή έχουν να αμφισθητούν όλα τα δημοσιεύματα που κριτικάρουν αρνητικά την αμερικανική εξωτερική πολιτική. Πρόκειται για τις γνωστές «επιχειρήσεις πληροφόρησης», που αναπτύσσουν οι Αμερικανοί από τη δεκαετία του '50 ακόμη. Ποιοι είναι οι έλληνες δημοσιογράφοι που εργάζονται σ' αυτά τα προγράμματα; Εγιναν γνωστά τα ονόματα δύο παντελώς άγνωστων στη δημοσιογραφική πιάτσα, που έγραψαν άρδια για μια ιστοσελίδα. Λέτε να τελείωνει η υπόθεση σ' αυτούς; Μην είσαστε αφελείς. Σιγά μη στηρίζονταν οι Αμερικανοί σε κάτι παπαγαλάκια της πλάκας. Η στρατολόγηση αφορά γνωστά ονόματα της πιάτσας, τα ονόματα των οποίων δεν πρόκειται να εμφανιστούν σε καμιά λίστα [για ευνόητους λόγους]. Αν δέλετε να κάνετε εσείς μια λίστα, παρακαλούμεστε ποιοι αρδρογραφούν συστηματικά ενάντια στον αντιαμερικανισμό. Δεν είναι καθόλου δύσκολο να τους διακρίνετε.

■ Να τον χαιρούνται

«Αυτό που χρειάζεται στο Ελληνικό Δημόσιο είναι ο δραστικός περιορισμός των απασχολουμένων. Οχι απλώς περιορισμός αλλά δραστικός περιορισμός. Αντί, λοιπόν, να ασχολούμαστε συνεχώς με νομοσχέδιο για το πώς πρέπει να προσλαμβάνουμε, δια έπερπε, επιτέλους, να ασχοληδούμε με ποιον τρόπο δια περιορίσουμε τον αριθμό των απασχολουμένων στο Δημόσιο». Τάδε έφη Στέφανος Μάνος στη Βουλή. Κι όταν ο [ακροδεξιός] Ανδρεουλάκος ρώτησε σιγανά «τί να κάνουμε, να τους απολύσουμε;», ο Μάνος δεν είχε κανένα πρόβλημα να του απαντήσει: «Βεβαίως να τους απολύσετε». Αν δεν το δυμάστε, ο Σ. Μάνος βρίσκεται στη Βουλή με τις ψήφους των Πασόκων, ύστερα από την επιλογή του Γιωργάκη να του χαρίσει μια εκλόγιμη δέση στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας, επειδή βρίσκει ενδιαφέρουσες και χρήσιμες τις (αγρίως νεοφιλελεύθερες) ιδέες του.

■ Βλαξή απατεών;

Περιβόλι πραγματικό ο αναπληρωτής κυβερνητικός εκπρόσωπος Μ. Αντώναρος δήλωσε ότι ο Καραμανλής δεν γνωρίζε την πραγματική κατάσταση της οικονομίας, όταν εκφωνούσε την ομιλία του στη ΔΕΘ τον περασμένο Σεπτέμβρη. Επομένως, μπορούμε να δεωρήσουμε ότι, εφόσον το Σεπτέμβρη, ύστερα από 6 μήνες στην κυβέρνηση, δεν γνωρίζε την πραγματική κατάσταση της οικονομίας, τότε προεκλογικά δεν ήξερε τι του γινόταν. Ομως, προεκλογικά έταζε ό, τι ήθελε ν' ακούσει ο ελληνικός λαός. Κι όταν τον ρωτούσαν αν τα ταξίματά του ήταν ρεαλιστικά, απαντούσε με έπαρση πως το οικονομικό επιτελείο της ΝΔ έχει μελετήσει τα πάντα και ξέρει ακριβώς τι τάζει. Δικαιούμαστε, λοιπόν, ύστερα από τις δηλώσεις Αντώναρου, να δέσουμε [και] για τον Καραμανλή το γνωστό ερώτημα: βλάκας ή πολιτικός απατεώνας;

«Οι κοινωνικές αρχές του χριστιανισμού αναπτύσσονται τώρα και 1800 χρόνια και δεν έχουν ανάγκη ανάπτυξης από τους πρώσους συνοδικούς συμβούλους.

Οι κοινωνικές αρχές του χριστιανισμού δικαίωναν τη δουλεία της αρχαιότητας, εξυμνούσαν τη δουλοπαροικία του Μεσαίωνα και επίσης έρουν, όταν είναι ανάγκη, με ποιο τρόπο να υποστηρίζουν την καταπίεση του προλεταριάτου, αν και προσποιούνται πως το συμπονούν.

Οι κοινωνικές αρχές του χριστιανισμού κηρύσσουν την ανάγκη μιας άρχουσας και μιας καταπιεζόμενης τάξης και το μόνο που έχουν να πουν για την τελευταία είναι η ευσεβής ευχή η πρώτη να είναι φιλάνθρωπη.

Οι κοινωνικές αρχές του χριστιανισμού μεταφέρουν τη ρύθμιση όλων των απιμών των συνοδικών συμβούλων στον ουρανό και έτοις δικαίωνουν την παραπέρα ύπαρξη αυτών των απιμών πάνω στη γη.

Οι κοινωνικές αρχές του χριστιανισμού κηρύσσουν πως όλες οι πρόστυχες πράξεις των καταπιεστών ενάντια στους κα-

αποκαλύψεις.

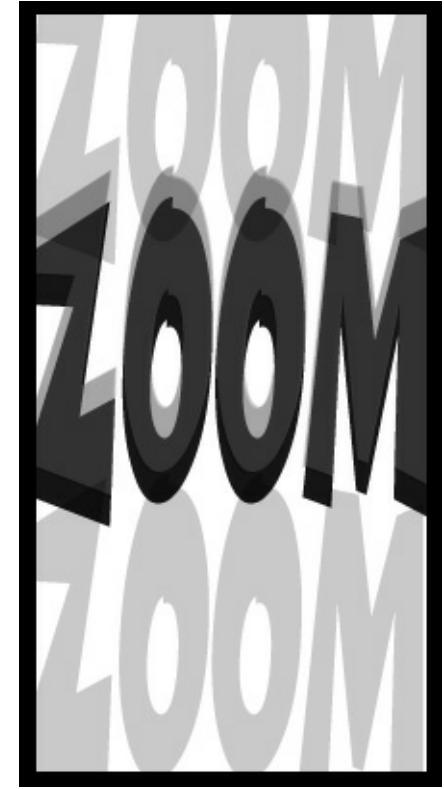
Γιατί οι περισσότεροι, αν όχι όλοι, από αυτούς, θεωρούν όσια και ιερά όλα αυτά που ο χριστιανισμός βοηθάει με ουσιαστικό τρόπο να αναγνωρίζονται ως όσια και ιερά. Την εκμετάλλευση ανθρώπου που από άνθρωπο, τις τεράστιες κοινωνικές ανισότητες, τις παραβιάσεις των πιστοχειώδων ανθρώπων με τα πιο λαμπρά ελληνοχριστιανικά ιδεώδη, γαρνιρίζουν τα τελευταία χρόνια με τα ευρωπαϊκά ιδεώδη που και αυτά έχουν αρκετές δύσεις χριστιανισμού.

Αρα, για άλλη μια φορά είμαστε υποχρεωμένοι με ευφορία καρδιάς αυτή τη φορά- να παρουσιάσουμε στους καταπιεσμένους ολόκληρο το δάσος, κόντρα στην ήδηνική παρακολούθηση των ερωτικών προτιμήσεων, των ερωτικών επιδόσεων, των ερωτικών συνομιλιών των ρασιστών. Άλιμον αν αφήσουμε μια τέτοια ευκαιρία να πάει χαμένη. Ολοι μας βιώσαμε τις επιπλέον δυσκολίες που δημιούργησε ο αυξανόμενος τυφλός ανορ-

στις μεγάλες και επίσημες προλήψεις, όπως είναι ο χριστιανισμός, είναι συστατικό μέρος της πάλης για την απελευθέρωση της κοινωνικής συνειδησης, για την απελευθέρωση των καταπιεσμένων, για την απαλλοτρίωση των απαλλοτριωτών.

Ο χριστιανισμός ξεκίνησε σαν θρησκεία των δούλων, ακόμα και των χειραφετημένων δούλων, σαν θρησκεία των φτωχών λαών. Ήταν αρχικά ένα κίνημα καταπιεσμένων, που όπως μέσα σε κάθε κίνημα έτσι και εκεί υπήρχαν και οι ριζοσπαστικές πλευρές του. Ομως, στη μεγάλη πλειοψηφία των οπαδών του, των πρώτων αγνώστων οπαδών του, κυριαρχούσε η αντιληφτή ότι σε τούτη τη ζωή χρειάζεται υπομονή και εγκράτεια για να έρθει η δικαίωση στην άλλη ζωή. Ο Κωνσταντίνος είδε σ' αυτή τη θρησκεία

Η Χρυσορασόφρα τσόντα και το δάσος

ταπεζόμενους είναι είτε η δίκαιη πρωτοβάθμια του προπατορικού αμαρτήματος είτε άλλες αμαρτίες ή δοκιμασίες που ο Κύριος στην απέραντη σοφία του επιβάλλει σε κείνους που θα σωθούν.

Οι κοινωνικές αρχές του χριστιανισμού ευαγγελίζονται τη δειλία, την αυτοπεριφρόνηση, την ταπεζίωση, την υποταγή, τη συντριβή, με μια λέξη όλες οι ιδιότητες του canaille (παλιάνθρωπου - γαλλικά στο κείμενο) και το προλεταριάτο, μη θέλοντας να το μεταχειρίζονται σαν canaille, χρειάζεται το θάρρος του, την αυτοπεποιθήση του, την υπερηφάνειά του και το αίσθημα της ανεξαρτησίας, πιο πολύ και από το φωμί του.

Οι κοινωνικές αρχές του χριστιανισμού είναι δουλοπρεπείς και το προλεταριάτο επαναστατικό.

Καρλ Μαρξ, «Ο κοινωνισμός της εφημερίδας Rheinischer Boboche»

Τι να προσθέσει κανείς σε μια τόσο ρητική προσθήση, αποκαλυπτική, καταγιστική κριτική του χριστιανισμού; Μέσα σε λίγες γραμμές ο Μαρξ δίνει με καταλυτικό τρόπο την ουσία της ιδεολογίας, της φιλοσοφίας του χριστιανισμού. Καλή είναι, χρήσιμη είναι, πιπτεράτη και νόστιμη είναι η μερική -μερικότατη- παρουσίαση στο φιλοθεάμον κοινό των έργων και των ημερών των λειτουργών του Υψίστου, αλλά κινδυνεύει να μείνει, με τη συνδρομή κυρίως των ιδιων που τα βγάζουν στη φόρα- ως αποκάλυψη της διαφθοράς των λήγων κακών λειτουργών του θεονθρώπου. Για άλλη μια φορά τότε θα βλέπουμε το δέντρο και θα χάνουμε το δάσος. Με την παρότρυνση όσων κάνουμε ένα βήμα μπροστά χτυπώντας την άγνοια, τη θρησκοληψία, τη μοιρολατρεία,

■ Ανακοινώθηκε η εισοδηματική πολιτική

Στη στενωπό της λιτότητας

Παράδοση δημιουργούν οι κυβερνήσεις της ΝΔ. Δεν τους φτάνει που εφαρμόζουν προγράμματα λιτότητας (όπως και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ), έχουν και το θράσος να βαριτίζουν τη λιτότητα «παροχές». Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έμεινε στην ιστορία για εκείνο το περιβόρτο $0+0=14\%$. Η κυβέρνηση Καραμανλή θα μείνει για το «αυξήσεις που υπερκαλύπτουν» τον πληθωρισμό.

Μια και αναφερθήκαμε στον Μητσοτάκη, πρέπει να το πούμε. Είναι ο μόνος που τα τελευταία χρόνια διεκήρυξε την ανάγκη επιβολής αυστηρής λιτότητας σε μισθούς και συντάξεις. Οταν ο Σημίτης ανακοίνω-

σε το γνωστό «πλουσιοπάροχο πακέτο», τον Σεπτέμβρη του 2003, ο Μητσοτάκης σηκώθηκε και τον κατήγγειλε για «πράξεις εγκληματικής πολιτικής ανευθυνότητας», ενώ ο Καραμανλής μιλούσε για «ψύχουλα». Οταν ο Καραμανλής έταζε προεκλογικά ότι ήθελε ν' ακούσει κάθε κοινωνική ομάδα, ο Μητσοτάκης διαφοροποιούνταν σαφέστατα. Και όταν η ΝΔ έγινε κυβέρνηση, ζήτησε την άμεση εφαρμογή πολιτικής λιτότητας. Μετά την ανακοίνωση της εισοδηματικής πολιτικής δεν μίλησε.

Προφανώς αισθάνεται ικανοποιημένος, επειδή γίνεται αυτό που ο ίδιος πρόβλεπε και ζητούσε.

Η εμφάνιση του Αλογοσκούφη

στους οικονομικούς συντάκτες, για να ταρουσιάσει την εισοδηματική πολιτική ήταν σκέτη φαρσοκωμῳδία. Του ζήτησαν να τους δώσει αριθμούς για την απόλυτη αύξηση στο ΕΚΑΣ και τις συντάξεις του ΟΓΑ και αρνιόταν πεισματικά, επαναλαμβάνοντας μονότονα: «Όλες τις αυξήσεις τις ανακοινώσαμε σε ποσοστά. Είναι διπλάσια του πληθωρισμού». Ήθελε σώνει και καλά να μείνει η εντύπωση την άμεση εφαρμογή πολιτικής λιτότητας. Μετά την ανακοίνωση της εισοδηματικής πολιτικής δεν μίλησε.

Οι πραγματικές αυξήσεις στις συνολικές αποδοχές των δημόσιων υπαλλήλων, λοιπόν, κυμαίνονται μεταξύ $2,49\%$ και $2,58\%$, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία ανήκουν. Είναι δηλαδή πολύ κάτω από το 3% που είπε ψευδόμενος ο Αλογοσκούφης. Πολύ κάτω από τον επίσημο

ασχετοσύνης), αλλά ένα μικρό ποσοστό τους, που γίνεται κάθε χρόνο μικρότερο, επειδή με τις ονομαστικές αυξήσεις κάποιοι χαμηλούσυνταξιούχοι παύουν να πληρούν τα κριτήρια που βάζει ο νόμος. Ο Αλογοσκούφης δεσμεύτηκε ότι θα τιμαριθμοποιηθούν τα σχετικά κλιμάκια, όμως το πρόβλημα παραμένει.

Είναι φανερό ότι έχουμε να κάνουμε με την πρώτη κίνηση απομάκρυνσης από την τακτική της «ήπιας

■ Μαυρογιαλούροι

Οταν το Σεπτέμβρη του 2003 ο Κ. Σημίτης είχε εξαγγειλεί αύξηση στο ΕΚΑΣ και στις συντάξεις του ΟΓΑ κατά 30 ευρώ το μήνα (ήταν το περιβόρτο προεκλογικό «πακέτο Σημίτη», με το οποίο το ΠΑΣΟΚ πίστεψε ότι θα μπορούσε να αναστρέψει την κατρακύλα του), ο Κ. Καραμανλής άστραψε και βρόντησε: «Δεν γίνεται κοινωνική πολιτική με φιλοδωρήματα του ενός ευρώ την ημέρα». Σωστά.

Τί θα πρέπει να πούμε σήμερα για τον Κ. Καραμανλή που μέσω του επί της Οικονομίας υπουργού του εξαγγέλλει αύξηση στο ΕΚΑΣ $8,5$ ευρώ το μήνα (δηλαδή 28 λεπτά τη μέρα) και στις συντάξεις του ΟΓΑ 12 ευρώ το μήνα (δηλαδή 40 λεπτά τη μέρα); Σύμφωνα με τη λογική του, πρέπει να μιλήσουμε για κάτι χειρότερο από φιλοδώρημα. Και στα παιδιά που σου λερώνουν τα τζάμια στα φανάρια περισσότερα δίνεις.

Τί είχε υποσχεθεί προεκλογικά ο Καραμανλής; Οτι το ΕΚΑΣ θα αυξηθεί από τα 140 στα 230 ευρώ και οι αγροτικές συντάξεις από τα 200 στα 330 ευρώ. Μετά τις εκλογές ειπώθηκε ότι αυτές οι αυξήσεις αφορούν ολόκληρη την τετραετία και θα υλοποιηθούν οπωσδήποτε στη διάρκειά της. Αν κάνουμε δυο απλές μαθηματικές πράξεις, θα δούμε ότι το ΕΚΑΣ κάθε χρόνο θα έπρεπε να αυξάνεται κατά $22,5$ ευρώ και οι συντάξεις του ΟΓΑ κατά $32,50$ ευρώ. Αντ' αυτών, η κυβέρνηση κατέβηκε στα $8,5$ και τα 12 ευρώ. Δεδομένου ότι το 2006 θα είναι χειρότερο από το 2005 (εκτός αν λέει ψέματα ο επίτροπος Αλμούνια, που έχει στα χέρια του τις εισηγήσεις των ειδικών υπηρεσιών της Κομισιόν), η δεύτερη δόση θα είναι δισ ίψους ή και χαμηλότερη. Λέτε να κλείσει η φολιδά τα δυο τελευταία χρόνια, με αυξήσεις στο ΕΚΑΣ της τάξης των $37,50$ ευρώ και στις συντάξεις του ΟΓΑ της τάξης των 53 ευρώ;

Αν υπάρχουν αφελείς που να πιστεύουν τέτοια πράγματα, τους αφιερώνουμε εξαιρετικά την απάντηση που έδωσε ο Αλογοσκούφης σε ερώτηση δημοσιογράφου αν η κυβέρνηση θεωρεί ότι θα μπορέσει να φτάσει στους στόχους που έθετε προεκλογικά για ΕΚΑΣ και συντάξεις ΟΓΑ στο τέλος της τετραετίας.

«Βεβαίως. Η εποδίωξή μας είναι να υλοποιήσουμε όλες μας τις δεσμεύσεις στο τέλος της τετραετίας. Άλλα προϋπόθεση αυτού είναι να διορθωθεί η κακή δημοσιονομική κατάσταση, την οποία παραλάβαμε από την προγούμενη κυβέρνηση».

Οταν οι δημοσιογράφοι επέμειναν στο συγκεκριμένο θέμα και ρώτησαν αν ισχύουν οι προεκλογικές δεσμεύσεις στην περίπτωση που τα δημόσια οικονομικά δεν πάνε κατ' ευχή τα επόμενα τρία χρόνια, ο Αλογοσκούφης αρνήθηκε να δώσει σαφή απάντηση.

«Έχουμε σχέδιο το οποίο υλοποιούμε με συνέπεια για να βελτιώσουμε και τα δημόσια οικονομικά και να υλοποιήσουμε τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις. Εμείς πιστεύουμε σ' αυτό το σχέδιο, ζητούμε και από εσάς τους δύσπιστους να μας εμπιστευτείτε».

Προσέξτε τη διοιλίσθηση των Μαυρογιαλούρων. Προεκλογικά «δεσμεύονταν» για άμεσες γενναίες αυξήσεις. Μετεκλογικά «δεσμεύονταν» για υλοποίηση μέσα στην τετραετία. Τώρα βάζουν και μια «προϋπόθεση». Στο τέλος θα πουν ότι δυστυχώς η προϋπόθεση δεν ικανοποιήθηκε, ότι οι ίδιοι λυπούνται, αλλά φταίει η προηγούμενη κυβέρνηση. Αν δεν το εντοπίσατε, σας λέμε ότι είναι η πρώτη φορά που από κυβερνητικά χειλική προστίθεται στη «δέσμευση» και η «προϋπόθεση».

Οσο για το «σχέδιο» που υλοποιούν, καλύτερα να μην το σχολιάσουμε. Θυμίζουμε μόνο ότι πριν μερικούς μήνες η κυβέρνηση έκανε λόγο για ανάπτυξη 5% το 2005 , η Κομισιόν μιλούσε για $3,3\%$, γιατί ετοιμάζεται να κατέβει στο 3% !

ντας μες στον πανικό του ότι δεν θα αποκαλύπτονταν τα $8,5$ ευρώ το μήνα στο ΕΚΑΣ και τα 12 ευρώ το μήνα στον ΟΓΑ, έναντι αυξήσεων 90 και 130 ευρώ, αντίστοιχα, που έταζαν προεκλογικά «με ποσοστό πολύ πάνω από τον πληθωρισμό».

Ρωτήθηκε ακόμα για τις αυξήσεις στους δημόσιους υπαλλήλους και μίλησε για αυξήσεις στους βασικούς μισθούς «με ποσοστό πολύ πάνω από τον πληθωρισμό με στόχο και οι μέσες αποδοχές να αυξηθούν πάνω από τον πληθωρισμό». Για να γίνει μάλιστα πιο πειστικός συμπλήρωσε με έμφαση: «Η εκτίμησή μας αυξηθούν με ποσοστό που θα είναι στο 3% ». Εμφανίστηκε, δηλαδή, σαν κοινός ψευταράς. Γιατί δεν ήταν καθόλου δύσκολο να πάρει κανείς μολύβι και χαρτί, να κάνει δυο απλές πρά-

πληθωρισμό του $2,9\%$ και ακόμα πιο κάτω από την πραγματική κατάσταση στην αγορά, όπου η ακρίβεια κατατρέω τα φτωχά εισοδήματα.

Πρέπει να σημειώσουμε ακόμα, ότι η αύξηση για τους δημόσιους υπαλλήλους θα είναι ακόμα μικρότερη, λόγω της αύξησης της παρακράτησης φόρου που έχει θεσπίσει η κυβέρνηση της ΝΔ. Μπορεί να μας αντιτείνει κάποιος ότι αυτά τα χρήματα θα τα πάρουν πίσω με την εκκαθάριση, όμως αυτό θα γίνει μετά από ένα χρόνο. Δηλαδή, πέρα από τη λιτότητα, πρέπει να δανείζουν και άποκα το κράτος.

Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι το ΕΚΑΣ δεν το παίρνουν όλοι οι χαμηλούσυνταξιούχοι, όπως αφήνει να διαφανεί η κυβέρνηση, με την ανοχή των ΜΜΕ (λόγω συνενοχής ή λόγω

προσαρμογής). Στο πεδίο της δημοσιονομικής πολιτικής η μείωση των πραγματικών μισθών θεωρείται το πιο αποτελεσματικό έκτακτο μέτρο, γιατί είναι άμεσης απόδοσης. Η Κομισιόν, βέβαια, ζητάει μέτρα μόνιμα, απαιτώντας ρυθμίσεις στο ασφαλιστικό, αυτό όμως μάλλον θα υλοποιηθεί την επόμενη χρονιά.

Η κυβέρνηση εμφανίζεται αποφασισμένη να επιβάλει αυτή την εισοδηματική πολιτική και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Από τη μεριά τους οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές, Πασόκοι στην πλειοψηφία τους, ανεβάζουν τους τόνους και ο Πολυζωγόπουλος εκτοξεύει καθημερινά «μολών λαβέ» ως τριπλύθαμη καρικατούρα του Λεωνίδα. Μάλιστα, μια σειρά Ομοσπονδίες των ΔΕΚΟ έχουν ανακοινώσει και 24 ωρη απεργία για τις 17 Μάρτη. Για μας είναι καθαρό, ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία βάζει μπρ

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είναι (ή να ήταν...) ένας πολύ ικανός άνθρωπος. Έχει, άλλωστε, και μπόλικες σπουδές στο βιογραφικό του. Ενα πανεπιστημιακό πτυχίο και καλή γνώση τεσσάρων-πέντε ξένων γλωσσών. Προσθέστε την ενασχόλησή του με τον αθλητισμό, την κοινωνικότητα, τον τυχοδιωκτισμό και τη δίψα για το χρήμα και παίρνετε το πορτρέτο ενός πράκτορα, ενός ανθρώπου ειδικών αποστολών. Ικανού, αδίστακτου, αμφοραλιστή.

Είναι, όμως, δυνατότερός του ο Βαβύλης, με όλα αυτά τα «χαρίσματα», να μπορεί από μόνος του να χειρίζεται έναν κρατικό μηχανισμό και να κάνει ότι θέλει σε υπουργεία, μυστικές υπηρεσίες και Εκκλησίες; Να είναι ταυτόχρονα έμπτορος ναρκωτικών και ρουφιάνος της Αστυνομίας, μυστικούμβουλος του Χριστόδουλου και κολλητός συμβούλου του υπουργού Δημόσιας Τάξης, έμπτορος του Ειρηναίου και συνεργάτης της Μοσάντ, καταζητούμενος από την Ιντερπόλ και προμηθευτής του κράτους με θωρακισμένα αυτοκίνητα και αστυνομικό εξοπλισμό, αναμεμιγμένος στο σκάνδαλο των «πυραμίδων» στην Αλβανία και «καλόγερο» που ενδιαφέρεται για τη «Μεγάλη Ελλάδα» της Κάτω Ιταλίας; Ενα από τα δυο μπορεί να ισχύει. Ή στα υπουργεία, στις μυστικές υπηρεσίες και την Εκκλησία κατοικεδερέυνον μόνο αφελείς και ηλιθίοι ή ο Βαβύλης δεν ήταν τίποτ' απ' αυτά που του καταμαρτυρούν, αλλά ένας απλός πράκτορας που χρησιμοποιήθηκε σε ποικίλες αποστολές, με τη σύμφωνη γνώμη όσων διοικούν όλους αυτούς τους «θεσμούς» με τους οποίους ήταν αναμεμιγμένος.

Πριν από περίπου είκοσι χρόνια η Ελλάδα συγκλονίζοταν από ένα μεγάλο οικονομικό σκάνδαλο, στο οποίο δόθηκε το όνομα «σκάνδαλο Κοσκωτά». Προσπάθησαν και τότε να μας πείσουν ότι ένας αδέκαρος πρώην μπογιαστής στην Αμερική κατάφερε να κοροϊδεψει ολόκληρο τον ελληνικό καπιταλισμό, την τότε κυβέρνηση και - κρατηθείτε! - το τραπεζικό σύστημα και να στήσει μια αυτοκρατορία, χωρίς να βάλει δεκάρα τοσακιστή. Αυτή η εκδοχή επικυρώθηκε και από τα ποινικά δικαστήρια. Και από το Ειδικό Δικαστήριο, που απάλλαξε τον τέως πρωθυπουργό Α. Παπανδρέου και από το δικαστήριο που δίκασε τον Κοσκωτά. Εποιητικός ήταν ο προσανατολισμός του επανάληψη προμηθευτής του υπουργείου Δημόσιας Τάξης με θωρακισμένα αυτοκίνητα, όπλα και λοιπό επιχειρησιακό εξοπλισμό, ενώ κάποια στιγμή έγινε και συνυγγραφέας (μαζί με τον Τριανταφύλλακη) εγχειρίδιου που διδασκόταν στις αστυνομικές σχολές (θα είχε ενδιαφέρον να μας πληροφορήσει ο λαϊλατάς κ. Οικονόμου ποια ήταν η αμοιβή των συγγραφέων για το πόνημά τους).

Το σημερινό σκάνδαλο ίσως κάποια στιγμή ονομαστεί «σκάνδαλο Βαβύλη». Οι ανομίες ενός ολόκληρου συστήματος, οι μπίζνες, τα πράκτοριλίκια και τα γκανγκστεριλίκια, θα φορτωθούν σ' έναν άνθρωπο (αν τον συλλάβουν και αν είναι ζωντανός), άντε και σε καναδικό άμεσους συνεργάτες του (όπως αυτός ο σιχαμένος πρώην αρχιμπάτας, που γλύφει τον Τριανταφύλλοπουλο), ενώ τα αρεντικά του Βαβύλη και του αρχιμπάτου, από το χώρο της πολιτικής, της Εκκλησίας, των μυ-

στικών υπηρεσιών, θα μείνουν στο απυρόβλητο.

Και όμως, ακόμα και με βάση τα αποσπασματικά στοιχεία που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, τα πράγματα είναι περίπου καθαρά.

Ο Βαβύλης δεν είναι απλά ένας κακοποιός που έγινε πληροφοριδότης της Αστυνομίας για να γλιτώσει, όπως ισχυρίστηκε ο εκπρόσωπος Τύπου της ΕΛΑΣ. Απόδειξη ότι ο άνθρωπος αυτός υπήρξε κατ' επανάληψη προμηθευτής του υπουργείου Δημόσιας Τάξης με θωρακισμένα αυτοκίνητα, όπλα και λοιπό επιχειρησιακό εξοπλισμό, ενώ κάποια στιγμή έγινε και συνυγγραφέας (μαζί με τον Τριανταφύλλακη) εγχειρίδιου που διδασκόταν στις αστυνομικές σχολές (θα είχε ενδιαφέρον να μας πληροφορήσει ο λαϊλατάς κ. Οικονόμου ποια ήταν η αμοιβή των συγγραφέων για το πόνημά τους).

Ο Βαβύλης δεν είναι απλά ένας «ελληνόψυχος» που γνωρίστηκε με τον Χριστόδουλο στο Βόλο και αυτός τον έστειλε στα Ιεροσόλυμα για να βοηθήσει στην εκλογή του κολλητού του Ειρηναίου στον χηρεύοντα εκεί πατριαρχικό θρόνο. Βαβύλης και Τριανταφύλλακης στάλθηκαν στην Ιερουσαλήμ με «νόταμη» του υπουργείου Εξωτερικών, δηλαδή με ταξιδιωτικά έγγραφα που δίνονται μόνο σε ανώτερους διπλωματικούς υπόληπτους και πράκτορες της ΚΥΠΠΑΡΙΣΣΑΣ, με τη γνωστή βυζαντινή τα-

πλωματικό μανδύα.

Το να «εξοντώσουν» τους αντιπάλους του Ειρηναίου ήταν μάλλον το πιο εύκολο γι' αυτούς. Η κύρια αποστολή τους ήταν να κάνουν τον Ειρηναίο αποδεκτό από το σιωνιστικό κράτος, το οποίο αρχικά δεν τον περιλάμβανε καν στον κατάλογο των εκλόγημά της ισχυρίστηκε. Ο Βαβύλης ήταν ο άνθρωπος που μπορούσε να έρθει σε επαφή με την Μοσάντ στη μεγάλη μπίζνα της ασφάλειας των Ολυμπιακών Αγώνων, τα φράγκα που κονδύλισε και τις «άκρες» που έφτιαξε στην Ελλάδα, μια παραδοσιακά φιλοαραβική χώρα, με ένα λαό ολόψυχα τα γαμένο στο πλευρό των Παλαιστίνιων, και ας σκεφτούμε μήπως όλο αυτό το αλισβερίσι για την εκλογή του Ειρηναίου δεν είχε ας αντάλλαγμα και την αναβάθμιση της παρουσίας της Μοσάντ στην Ελλάδα.

Και γιατί το ελληνικό κράτος ήθελε τον Ειρηναίο και όχι τον Τιμόθεο ή οποιονδήποτε άλλο από τους δεσποτάδες που διεκδικούσαν τον πατριαρχικό θρόνο της Ιερουσαλήμ; Στην Παλαιστίνη και το Ισραήλ, την απομάκρυνση του ελληνορθόδοξου πατριαρχείου από την πολιτική ουδετερότητας που κρατούσε. Ο Ειρηναίος έγινε υποχείριο του Σαρόν. Επί των ημερών του συνεχίστηκε με πιο γρήγορους ρυθμούς η πολιτική πώλησης οικοπέδων του πατριαρχείου στον αραβικό τομέα της Ιερουσαλήμ σε Εβραίους, για να ολλάξουν τα χωροταξικά πληθυμιακά δεδομένα της πόλης. Πολιτική που προκάλεσε έντονες αντιδράσεις από το χριστιανικό αραβικό στοιχείο, το οποίο κυρίως αποτελεί τον όγκο των πιστών του πατριαρχείου. Ισως να τον στήριξαν επιχειρηματικά συμφέροντα στην Αθήνα, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι όταν μιλάμε για Εκκλησία μι-

λάμε πάντοτε για μπίζνες (το εν λόγω πατριαρχείο έχει τεράστια ακίνητη περιουσία στην Ελλάδα. Θυμητείτε τον μακαρίτη τον Χατζηχρήστο, που του πήγαν στην ψύχρα το θέατρο και τον έστειλαν μια ώρα γρηγορότερα στον τάφο). Το βέβαιο είναι ότι το ελληνικό κράτος αναμιγνύεται πάντα στις υποθέσεις των περιφερειακών ελληνορθόδοξων Εκκλησιών, πλην του οικουμενικού πατριαρχείου της Ισταμπούλ, όπου οι Φαναριώτες τα βρίσκουν μια χαρά με το τουρκικό κράτος και δεν πολυγουστάρουν την ανάμιξη της Αθήνας, και προσπαθεί να εκλέγονται δικοί του άνθρωποι. Πρόσφατο παράδειγμα η εκλογή στο θρόνο της Αλεξανδρείας που το ελληνικό κράτος επέβαλε την εκλογή πατριαρχη ελληνικής καταγωγής και όχι κάπιοι αφρικανικής καταγωγής, που θα ήταν πολύ πιο κοντά στο «ποιόνιο» της περιοχής.

Τί αποδεικνύει αυτή η άκρως διδακτική υπόθεση; Πολλά και σημαντικά. Οτι δεν υπάρχουν δύο ανάμεσα στις μπίζνες και τον υπόκοσμο. Οτι τα πράκτοριλίκα δεν γνωρίζουν ιδεολογίες. Οτι θεομικοί παράγοντες, υπόκοσμος, πολιτικοί, δεσποτάδες και σία αποτελούν... μια ωραία απόδιψαρια, που έλεγε και ο Ηλιόπουλος σε εκείνη την παλιά ελληνική τανία. Με τη συνεργασία τους, με τους ανταγωνισμούς και τα μαχαιρώματα, με την εξουσιολογνεία τους.

■ Η ώρα της συγκάλυψης

Μια ακόμα χαμένη ευκαιρία

τικός θόρυβος. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Γιωργάκης υπήρξε υπουργός Εξωτερικών επί σειρά ετών και έχει παίξει και προσωπικά ρόλο σ' αυτές τις ιστορίες.

Ποιος μένει; Μια μερίδα του Τύπου και μερικοί μεγαλοδημοσιογράφοι, που προσανατολίζονται κυρίως στη σκανδαλοθυρική πλευρά της υπόθεσης, τα κόμματα της καθεστωτικής αριστεράς και κάποιοι διανοούμενοι που εγέρουν το ζήτημα του διαχωρισμού της Εκκλησίας από το κράτος. Η πρώτη κατηγορία «βολεύεται» σχετικά εύκολα. Δεσποτάδες και πολιτικοί έρουν απ' αυτά. Οσο για τη δεύτερη κατηγορία δεν συνιστά απειλή, καθώς ούτε ιδιαίτερη ζέση δείχνει (παρεμπιπτόντως έθεσε το ζήτη-

μα), ούτε το έχει «γειώσει» κοινωνικά, ούτε μηχανισμούς προβολής διαθέτει.

Στο όλο μέτωπο της διαφθοράς, το δικαστικό, δυο ειδικοί εφέτες ανακρίτες θα αναλάβουν το έργο της διερεύνησης των ποινικών ευθυνών των τυχόν εμπλεκόμενων σε κυκλώματα παραγωγής δικαστικών αποφάσεων και σας το προδιαγράψουμε από τώρα ότι το αποτέλεσμα θα είναι ένα ολοστρόγγυλο μηδενικό, αφού πολλά στοιχεία δεν υπάρχουν πολλά στοιχεία δεν υπάρχουν το κρίσιμη.

ΕΣΗΕΑ έφτιαξε τρεις επιπρόπετες που θα κάνουν για χιλιοστή φορά την ίδια συζήτηση περί δεοντολογίας. Τα ανακλαστικά της συντεχνίας δούλεψαν πολύ καλά, το θέμα ήδη υποβαθμίστηκε και πνίγηκε μέσα στο βόρβορο των αποκαλύψεων για τους δεσποτάδες και τινές δικαστικούς.

Μια ακόμη ευκαιρία χάθηκε. Το σύσ

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Γεια σας σύντροφοι

Σας γράφω γιατί είστε οι μόνοι που με θυμάστε, μέσα σ' ένα θλιβερό, αποκτηνωμένο κόσμο που εθελούσφελ. Είμαι ο εχθρός της αυθαίδειος και της απερίφραστης ανοιδειος, έτσι όπως αυτή θεσμοθετήθηκε και ενθρονίστηκε στα απαιστράπτοντα ανάκτορα του 21ου αιώνα, ο περιθωριοποιημένος άνεργος, ο σταυρωμένος στα μορφωτικά, εργασιακά κι οικογενειακά κάτεργα, η σκιά που περιφέρεται ουρλιάζοντας, σκιζόντας τη σιωπή του απέραντου νεκροταφείου, ο μετανάστης με την αδέσποτη σφάιρα ανάμεσα στα μάτια, ο τσακισμένος εργάτης στις σάπιες κοινωνικές σκαλωσιές της δήθεν αναμόρφωσης. Είμαι παντού, θα με δείτε στριμωγμένο σε ανήλια υπόγεια να αντιμάχομαι του αργό θάνατο, στις τενεκεδουπόλεις και στις ξεχασμένες εσχατιές του κόσμου, απέναντι στις κάνες των «ελεύθερων», στις πιάτσες του θανάτου, στη μηχανή και στη γραμμή παραγωγής, στις ουρές των καταφρονεμένων, στα δηλητηριασμένα λαϊκά πραστια, πίσω από ένα βρώμικο ποτήρι, «ελεύθερος» μέσα σε ζαλισμένες νότες και ξεπουλημένες υγήτες με απλωμένο το χέρι, με απλωμένο το μυαλό. Μα ίσως να μην είμαι μόνο αυτός.

Είμαι ο αιώνιος άνθρωπος, καρφωμένος από καθώς πρέπει ρουφιάνους και παρατρεχόμενους ομοίους μου, αλυσοδεμένος στα εκσυγχρονισμένα κολαστήρια, τεντωμένος στον τροχό της ιστορίας από αλαλάζοντες ιεροεξεταστές και δημοκράτες, ημιμαθής κι απολίτιστος γιατί μ' έμαθαν να προτιμώ την τηλεόραση από το βιβλίο και την κενολογία από την ανθρώπην επαφή, ένοχος κι υποταγμένος γιατί δεν αντέρασα για να μη χάσω τη βολή μου στην αθλιότητα, καταδικασμένος σε θάνατο, μακριά από ήλιολουστα λιβάδια και δημιουργικά όνειρα.

Είμαι αυτός που περιφέρεται σαστισμένος ελπίζοντας να τη βολέψει, σ' ένα κόσμο γεμάτο αυτόκλητους σωτήρες, μιτάσους, φλεγόμενους ιερείς, εξουσιομανή ανθρωπάρια, ξεπουλημένους εμπόρους και πελώρια μάτια παντού. Με ξήλωσαν από τις ουλές και μ' έστησαν ανάπτηρο μπροστά στην τηλεόραση, δίνοντάς μου δυο αδηφάγα πλοκάμια για χέρια, χλιαρά όχρηστα μηχανικά σκατά για ν' αιχολύμαι και την ακρισία για σύντροφο της χαμοζώής μου. Με στρίμωξαν σε ένα τομέα παραγωγής, ξυπνώντας κουρασμένους για να πηγαίνωφέρνω όχρηστα εργαλεία μαζί με τις όχρηστες μέρες μου, περιφέρομαι πετρωμένος, σκυφτός και γκρίζος και πέρφτω για ύπουν ανολοκήρωτος κι οριστικά ανεκπλήρωτος. Είμαι ο θρασύς κι αναιδής χοντράνθρωπος της νέας εποχής, ο σκυμένος μπροστά στα αφεντικά που γίνεται λιοντάρι σαν φεύγουν, ο ημιαναλφάρητος διδαχθείς εκ των τηλεοπτικών υπότιτλων, ο λοβοτομημένος θιασώτης των αλλαγών για την εξυγίανση του κόσμου, χτυπημένος από «διαμαντένιους σταυρούς τραβεστί πατέρων», όπως έλεγε κι η Κατερίνη ουλά μίας άλλης, τόσο πρόσφατης μα τόσο μακρινής εποχής. Είμαι όλα και τίποτα, το αιώνιο λιπαντικό της μεγαμφανής, η αποθέωση κι η αποκτήνωση, η ελπίδα κι η χυδαιότητα ταυτόχρονα, περικυλωμένος από σύρματα και καλώδια, περιπολικά, πειθήσους υπάλληλους, δικαστές και διευθυντές, διαχειριστές και διαχειριζόμενος, καταγεγραμμένος και καταμετρημένος ως το τελευταίο κύτταρό μου και δοσμένος οριστικά στην υπηρεσία της απάτης και της υποταγής. Είμαι ο αθώος που πλαισιώνει τα κοινωνικά τόγματα θανάτου μα και ικανός μπροστάρης στην επερχόμενη επανάσταση. Αυτός που αναφωτίεται για την μετά θάνατον ζωή, πριν καν πειστεί κι αποδειξεί ότι υπάρχει ζωή και πριν το θάνατο.

Είμαι ο αθώος της πρώτης παραγράφου αυτής της επιστολής, μα κι ο ένοχος για όλα τα επόμενα. Γιατί αφήνω τις λαμπτρές μέρες μου να κυλούν μέσα στο σκοτάδι που σιωπηλά αποδέχτηκα. Είμαι καταδικασμένος να είμαι υποταγμένος, εν δυνάμει ρουφιάνος για λήγα ψύχουλα, αποποιούμενος μονίμως κάθε ευθύνη την οποία μεταθέτω στις αόρατες εξουσίες που εκλέγω γι' αυτόν ακριβώς το λόγο. Είμαι ο εθελούσιας εξαπατημένος δόκτωρ Τζέκι, που σήμερα τράβηξε μαχαίρι ενάντια στον μίστερ Χάιντ και ουρλιάζει έξω από τα λευκά κελιά της κοινωνίας για να ξυπνήσει τους ομοίους του, μπροστά σ' έναν καθρέφτη για να ξυπνήσει πρώτα ο ίδιος: «Στο δρόμο ρεεεε».

Τέρας Σκουλίκ - δημοσιοκάρος

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ No 5

■ 3η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Πέμπτη, 17.2.2004

Η συνεδρίαση του έκτακτου τρομοδικείου ξεκίνησε με την ανάγνωση της υπόθεσης του κατηγορητήριου από τον τακτικό εισαγγελέα Μ. Ανδριωτέλλη. Στη συνέχεια, ο πρόεδρος διάβασε τον κατάλογο των μαρτύρων κατηγορίας. Εντύπωση προκάλεσε η απούσια της «πέτρας του σκανδάλου» Σοφίας Κυριακίδη και του δημοσιογράφου-πράκτορα Βασιλίη Ζήση. Απόν, επίσης, ο περιβότης Ανδρέας Κορωνάρος (υπόθεση Γιάννη Σερίφη), αλλά παρόντες οι αξιωματικοί της Αντιτρομοκρατικής Δάβαλος και Αρναούτης, που διαφέύδουν τον ψευδομάρτυρα.

Μια σειρά μάρτυρες κατηγορίες στην υπόθεση της έκρηξης κατά του αστυνομικού λεωφορέου στον Περισσό (Βελιού, Τσανάκα, Αποστόλου, Τζουμάκα, Κριμπάς, Αγγελάκη, Γαλή, Οικονόμου, Πολύμερος) δήλωσαν ότι επιθυμούσαν υποβάλουν παράσταση πολιτικής αγωγής και ότι θα τους εκπροσωπήσει ο Άλ. Κατσαντώνης, ο οποίος θα είναι παρών στην επόμενη συνεδρίαση. Από την πλευρά της υπεράσπισης του Γ. Σερίφη, οι Γιάννα Κούρτοβικ και Σπύρος Φυτράκης ζήτησαν από το δικαστήριο να απορριφθεί η παράσταση πολιτικής αγωγής δεδομένου ότι δεν υπάρχει καμιά από τις προϋποθέσεις που απαιτεί ο νόμος. Δεν είναι δυνατόν –είπαν– να γίνεται δεκτή «έκφραση επιθυμίας», όπως είχε πει προηγουμένως ο πρόεδρος. Αυτό δεν προβλέπεται πουθενά. Τις ίδιες αντιρρήσεις προέβαλαν και οι συνήγοροι όλων των κατηγορούμενων (Α. Κωνσταντάκης, Σ. Καμπάνης), σημειώνοντας ότι δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτή παράσταση πολιτικής αγωγής, όταν εκφράζεται ως απλή επιθυμία, χωρίς να διευκρίνιζεται κατά ποιον κατηγορούμενον και για ποιους συγκεκριμένους λόγους γίνεται η παράσταση. Ο εισαγγελέας, παραβλέποντας τις ουσιαστικές αντιρρήσεις που πρόβαλαν οι συνήγοροι υπεράσπισης, ζήτησε να γίνει δεκτή η παράσταση πολιτικής αγωγής, όταν παρουσιαστεί δικηγόρος. Το δικαστήριο επιφυλάχτηκε να απαντήσει κατά την πρόσδοτη της διαδικασίας.

Κούρτοβικ και Φυτράκης επανήλθαν, υπενθυμίζοντας έναν τι προβλέπει ο νόμος για την παράσταση πολιτικής αγωγής. Δεν μπορεί να ξεκινήσει η αποδεικτική διαδικασία –είπαν– χωρίς να έχει διευθετηθεί αυτό το ζήτημα. Ο Σ. Καμπά-

νης υπέβαλε αίτημα αποβολής της πολιτικής αγωγής, επειδή δεν τηρήθηκαν αυτά που προβλέπει η ποινική δικονομία. Ο Κ. Αγαπίτου είπε πως το μόνο που γίνεται είναι η καλλιέργεια δύσμενών εντυπώσεων σε βάρος των κατηγορουμένων. Γ' αυτό και αμελούν να τηρήσουν ακόμα και τους τυπικούς κανόνες.

Το δικαστήριο διέκοψε για να αποφανθεί επί του συγκεκριμένου θέματος και όταν επανήλθε ο πρόεδρος ανακοίνωσε πως το δικαστήριο, εκτιμώντας τις δηλώσεις που έγιναν από τους μάρτυρες κατηγορίας, θεωρεί ότι δεν υπήρξε δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής και απορρίπτει το αίτημα για αποβολή της πολιτικής αγωγής ως αλυσιτελώς προβαλόμενο.

Στη συνέχεια, ο πρόεδρος ζήτησε από τους κατηγορούμενους να δώσουν κατάλογο των μαρτύρων υπεράσπισης. Ο Κ. Αγαπίτου, δήλωσε ότι οι μάρτυρες υπεράσπισης έχουν νόημα για να αναφέσουν την κατηγορία. Εδώ, όμως, δεν υπάρχει κατηγορία. Στην προηγούμενη δίκη οι μάρτυρες υπεράσπισης λοιδόρηθηκαν και απειλήθηκαν και γίνεται προσπάθεια να χρησιμοποιηθούν εναντίον των κατηγορουμένων. Μετά το τέλος του καταλόγου των μαρτύρων κατηγορίας –είπε– θα κρίνων αν θα καλέσουμε μάρτυρες υπεράσπισης και πόσους. Ο Α. Κανάς επιφυλάχτηκε να προτείνει τους μάρτυρες υπεράσπισης που είχε και στην προηγούμενη δίκη. Ο συνήροος της Ειρ. Αθανασίκη, Α. Κωνσταντάκης, δήλωσε ότι δεν υποβάλλει κατάλογο μαρτύρων υπεράσπισης, διότι θεωρεί ότι η διαδικασία δεν είναι νομότυπη.

Αμέσως μετά, ο πρόεδρος έδωσε το λόγο στους κατηγορούμενους, για να τοποθετηθούν επί της κατηγορίας. Ο Χρήστος Τσαγιαρίδας έκανε την εξής δήλωση: «Αυτή η δίκη γίνεται με βάση ένα βούλευμα που αποτελεί πολιτικό και νομικό σκάνδαλο. Το ίδιο ισχύει και για το βούλευμα στην προηγούμενη δίκη, όπου καταδίκαστηκα σε 1200 χρόνια κάθειρξης, χωρίς κανένα στοιχείο, κανένα πειστήριο, καμιά μαρτυρία. Πώς συνέβη αυτό; Ήταν μια δίκη που εξυπέρτερης πολιτικές σκοπιμότητες. Αφενός την καταδίκη και αφετέρου το ναζιστικής έμπνευσης νομολόγημα της συλλογικής ευθύνης. Νομολόγημα που θα χρησιμοποιηθεί στο μέλλον εναντίον κοινωνικών αγωνιστών και εναντίον του

μαζικού κινήματος.

Είναι τραγικό για τους συγκατηγορούμενους μου, που καταδικάστηκαν επίσης, που ακόμη και σήμερα απορούν και ογκαντούν όχι μόνο για την παντελή έλειψη στοιχείων

■ **Βίος και πολιτεία ενός οικοδομικού συνεταιρισμού με «υψηλές» διασυνδέσεις**

Ετσι καταπάτησαν τα δάση (4)

Ηεπικαιρότητα μας υποχρέωσε να διακόψουμε την έρευνά μας για το όργιο των καταπατήσεων δασικής Γης στην Αττική γ' αυτό και για λόγους συνέχειας είμαστε υποχρεωμένοι να επαναλάβουμε αποστάσματος από το τελευταίο άρθρο. Γράφαμε, λοιπόν:

«Ξαφνικά, η έρευνά μας για τις καταπατήσεις δασών από οικοδομικούς συνεταιρισμούς συνδέθηκε με την υπόλοιπη επικαιρότητα. Οι αποκαλύψεις για κύκλωμα δικαστών που τα παίρνει και η δημόσια συζήτηση για διαφθορά στο σύστημα απονομής δικαιοσύνης επικαιροποιούν και απ' αυτήν την άποψη την έρευνά μας. Ιδού, λοιπόν, μερικά αποκαλυπτικά στοιχεία για το ρόλο δικαστικών στην καταπάτηση δασικών εκτάσεων στην περιοχή Στεματοί-Διονύσου.

Οι ιθύνοντες του οικοδομικού συνεταιρισμού «Νέα Αιολίς», εκμεταλλεύομενοι την απόφαση του υπουργού Γεωργίας, του 1954, για δημιουργία δασοοικισμού σε δασική έκταση 2.713 στρεμμάτων που βρίσκονται στις κοινότητες του Διόνυσου και της Ροδόπολης και τις διασυνδέσεις με υψηλόβαθμους δικαστικούς, που άρχισαν να τους κάνουν μέλη του οικοδομικού συνεταιρισμού από τα μέσα της δεκαετίας του 1970, και το γεγονός ότι μέχρι το 1994 έπαιζαν στο δικό τους γήπεδο, μιας και δεν υπήρχε η παραμικρή αντίσταση στο σχέδιό τους, οικοπεδοποιούσαν δασικές εκτάσεις, μέσω αγοράς με τροσύμφωνα ή μέσω καταπάτησης δασικών εκτάσεων που είχαν αποτελεφθεί, παρά το γεγονός ότι είχαν βγει πράξεις αναδάσωσης, ή μέσω των ΑΟΤ (Ανοικτά Οικοδομικά Τετράγωνα) ή και μέσω της επεκτάσης του ΡΣ (Ρυμοτομικό Σχέδιο) που αποφάσιζε ο νομάρχης Ανατολικής Αττικής.

Από το 1994, οι εκπρόσωποι δύο περιβαλλοντικών οργανώσεων άρχισαν ένα δύσκολο και σκληρό αγώνα με σκοπό να φράξουν το δρόμο στους ιθύνοντες του οικοδομικού συνεταιρισμού,

που τους είχε ανοίξει η όρεξη από τη στιγμή που είχαν κάνει μέλη αρκετούς υψηλόβαθμους δικαστικούς και όχι μόνο. Στις 15 Μάρτη του 2001, οι οικολογικές οργανώσεις «Νέοι Δρυάδες» και «Περιβαλλοντικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Διονύσου» κατέθεσαν αναφορά στον υπουργό Δικαιοσύνης σε βάρος των υψηλόβαθμων δικαστικών: 1) Καραμέτου Δημητρίου (Επίτιμος Πρόεδρος Διοικητικού Εφετείου), 2) Βερρόπουλου Επαμεινώνδα (Εφέτης Διοικητικών Εφετείων), 3) Συρόπουλου Νικολάου (Επίτιμος Αρεοπαγίτης), 4) Γρηγορίου Τάκη (Πρόεδρος Εφετών Διοικητικών Εφετείων), 5) Νικολάου Σοήλεντάκη (Εφέτης Διοικητικών Εφετών).

Οι εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ανέθεσε στον εισαγγελέα Εφετών Μιχάλη Δέτση να διενεργήσει πειθαρχική προκαταρκτική εξέταση». Ο εισαγγελέας εφετών Μ. Δέτσης, λόγω αναρμοδιότητας για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για τους τέσσερις δικαστές των διοικητικών εφετείων, την διενήργησε μόνο για

τον επίτιμο Αρεοπαγίτη Ν. Συρόπουλο. Στο φύλλο της 22.1.05 της «Κ», από το οποίο πήραμε το απόστασμα που παραθέσαμε, αποδείχαμε με πληθώρα στοιχείων, ότι ο εισαγγελέας Δέτσης έβγαλε απαλλακτικό πόρισμα για τον Ν. Συρόπουλο κινούμενος από συναδελφική αλληλεγγύη. Επανερχόμαστε με την προκαταρκτική πειθαρχική εξέταση για τους τέσσερις υψηλόβαθμους δικαστές των Διοικητικών Εφετείων, που είχε αναλάβει ο Κωνσταντίνος Μενουδάκος, αντιπρόεδρος του ΣΤΕ και Προϊστάμενος της Επιθεωρητής των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων, ο οποίος έβγαλε επίσης απαλλακτικό πόρισμα στις 31 Μάρτη του 2003. Και ο Κ. Μενουδάκος δεν μπόρεσε να απαλλαγεί από το σύνδρομο της συναδελφικής-συντεχνιακής αλληλεγγύης. Αυτό το σύνδρομο τον έκανε να εθελοτυφλεί και να ογνοεί βάναυσα τόσο τα πορίσματα-καταπέλτες του ΣΕΕΔΔ (Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης) και του Συνηγόρου του Πολίτη, όσο και τις πολυεπίπεδες ενέργειες των ίδιων των δικαστών και των συζύγων τους, που πιστοποιούν ότι οι κύριοι αυτοί γνώριζαν ότι τα ακίνητα που αγόρασαν ή πήραν ως μέλη του συνεταιρισμού αμφιβούτυνταν. Δεύτερο, το ότι κάνει λόγο για αμφιβολίες και θεωρεί ότι το κύριο ζήτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι με ποιους πολεοδομικούς όρους μπορούν να οικοδομηθούν καταπατημένες δασικές εκτάσεις (Ζήτημα στο οποίο σπεύδει και απαντά καταφατικά, αξιοποιώντας επιλεκτικά παράνομες υπουργικές αποφάσεις και γνωμοδοτήσεις του Α' Τμήματος του ΝΣΚ), αποδεικνύει, ότι το σύνδρομο της συναδελφικής αλληλεγγύης είναι βαθιά ριζωμένο και ότι έχει γραμμένη στα παλιά του τα παπούτσια την τίρηση της νομιμότητας. Αν είχαμε περισσότερο χώρο στη διάθεσή μας, θα μπορούσαμε να κάνουμε φύλλο και φτερό τους ισχυρισμούς του Κ. Μενουδάκου, παραθέτοντας τις νομικά θεμελιωμένες απόψεις του ΣΤΠ.

Στη συνέχεια, ο Κ. Μενουδάκος βάζει τα ερωτήματα:

«α) αν οι δικαστές της διοικητικής δικαιοσύνης... τελούσαν σε γνώση κατά την ογορά των ακινήτων αυτών των αμφισβήτησεων που υπήρχαν ως προς το ιδιοκτησιακό και το πολεοδομικό καθεστώς της περιοχής και οι με την ογορά αυτή συνέπραξαν στην παράνομη οικοπεδοποίηση της επίμαχης έκτασης και

β) αν οι δικαστές συνέπραξαν με οποιδήποτε τρόπο σε ενέργειες που απέβλεπαν σε παράνομες οικοπεδοποίησες, καταστροφή δικαστών εκτάσεων ή έκδοση παράνομων οικοδομικών αδειών ή αν άσκησαν παρεμβάσεις προκειμένου να παρεμποδιστεί η δικαστική έρευνα για τα θέματα αυτά και τη διώξη των υπευθύνων». Ο Κ. Μενουδάκος ενώ είχε στα χέρια του τα πορίσματα του ΣΕΕΔΔ και του ΣΤΠ, άλλα σημαντικά έγγραφα, καθώς και τις παρεμβάσεις των τεσσάρων υψηλόβαθμων δικαστών σε υπουργούς και στο ΣΤΕ, απαντά αρνητικά αποδειχύμενος όλους τους ισχυρισμούς των συναδελφών τους και εμπλουτίζοντάς τους. Εφτασε στο σημείο, προκειμένου να θεμελιώσει την αθωότητά τους, να προβάλει δικά του υπεραισιακά επιχειρήματα (παρακάτω θα αναφέρουμε μερικά απ' αυτά).

Σημειώνουμε ότι ο ισχυρισμός του Κ. Μενουδάκου, ότι οι δικαστές και οι

γυναίκες τους δεν γνώριζαν ότι αμφισβήτησαν οι ιδιοκτησίες, είναι εξόφθαλμα ψευδής και συνάμα αιστείος, γιατί πρόκειται για δικαστές που έχουν τις ικανότητες και τις γνώσεις να ξεκαθαρίσουν όντας οικόπεδο είναι καθαρό από κάθε άποψη. Φτάνει να το ήθελαν. Οι δικαστές Δ. Καραμέτος και Ν. Συρόπουλος αγόρασαν οικόπεδα το 1974 και το 1975, αντίστοιχα, από τον οικοδομικό συνεταιρισμό και γνώριζαν από τότε όλη την πραγματικότητα, που διεξοδικά καταγράψαμε στην έρευνά μας. Θυμίζουμε, ότι οι γυναίκες τους εμφανίστηκαν ως μέλη του συνεταιρισμού και πήραν οικόπεδα καταπατημένα από τον συνεταιρισμό, αντί του εξευτελιστικού τιμήματος των 3.600 δρχ. Αν οι υπόλοιποι υψηλόβαθμοι δικαστικοί ήθελαν πραγματικά να μάθουν για τα οικόπεδα αυτά, μπορούσαν κάλλιστα να τους ρωτήσουν. Δεν το έκαναν, γιατί απλούστατα γνώριζαν όλη την κατάσταση και ήθελαν να πάρουν οικόπεδα σ' ένα από τα καλύτερα σημεία της Αττικής, εκεί που χτίζονται βίλες.

Στις 8 Ιούνη του 1996, 81 άτομα, ανάμεσα στα οποία φιγουράρουν τα ονόματα των δύο μεγαλοδικαστών και τα ονόματα των γυναικών των δύο άλλων, απευθύνονται στον Κ. Λαλιώτη, που ήταν τότε υπουργός ΠΕΧΩΔΕ, και τον καλούν να πάρει πίσω μια απόφαση του 1995. Στο υπόμνημά τους αυτό ανάμεσα στ' άλλα ισχυρίζονται ότι είναι μέλη του συνεταιρισμού εδώ και 35 χρόνια και ότι έχουν πάρει κλήρο από το 1958. Ο ισχυρισμός αυτός, τουλάχιστον για τους δικαστικούς και μάλλον και για άρκετούς άλλους, είναι ψευδέστατος. Τον πρόβαλαν μόνο και μόνο για να υποστηρίξουν ότι η τροποποίηση του Νοέμβρη του 1979 ήταν νόμιμη, επειδή δήθεν μ' αυτή δεν έγινε επέκταση του ΡΣ του 1962. Η τροποποίηση όμως ήταν παράνομη, γιατί μ' αυτή ενέτασαν καταπατημένες δασικές εκτάσεις για τις οποίες είχαν βγει πράξεις αναδάσωσης.

Αν ψάχνουμε εμπειριστατωμένα όλα τα έγγραφα του οικοδομικού συνεταιρισμού, θα δούμε ότι κάθε φορά, ανάλογα με τη σκοπιμότητα της στιγμής, προβάλλουν διαφορετικό ισχυρισμό για το πότε έγιναν μέλη του συνεταιρισμού και πότε μοιράστηκαν στα μέλη της οικόπεδα. Η Αγάπη Συροπούλου, που υπογράφει αυτό το υπόμνημα, ισχυρίζεται και αυτή ότι έγινε μέλος του συνεταιρισμού πριν 35 χρόνια, δηλαδή το 1960. Αν ήταν έτσι, γιατί ο σύζυγός της Ν. Συρόπουλος, επίτιμος Αρεοπαγίτης, αγόρασε οικόπεδο από τρίτον και δεν πήρε κλήρο;

Η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Εκτός από τον Δ. Καραμέτο, οι άλλοι τρεις μεγαλοδικαστές έγιναν μέλη αργότερα, μετά το 1980. Οι τους γνώριζαν τις λαμογιές των ιθυνόντων της «Ν. Αιολίδας» και είχαν συνειδηση ότι αν δεν υπήρχαν αυτοί, δεν θα μπορούσαν οι ιθύνοντες τους συνεταιρισμού πρινέργασεις, πληρωμής συνδρομής στο συνεταιρισμό. Ενώ γνώριζαν ότι αυτοί κατάρούσαν την πραγματικότητα της συγκεκριμένης πειθαρχικής εξετάσεις, όπως καλή ώρα ο Κ.

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Σειρά μας να σας υποδεχτούμε με χαρά στη Θεσσαλονίκη (λεπτομέρειες αλλού).

* Το ΕΛΑ να δεις γίνεται! Αλλά αυτοί ως γνωστόν είναι τυφλοί.

* Ωραίος ο αστυνομικός ρεπόρτερ Δ. Θανάσαινας. Για να εκδικηθεί μια συνάδελφό του που δεν του... καδόταν, έβαλε στο διαδίκτυο ψεύτικη αγγελία πληρωμένου έρωτα, με το τηλέφωνό της!

* Θα το μεταφέρω στο δάσος μας, στο ζωάκι που έχει η γιαγιά Εξουσία για να της βάφει το σπίτι και χρόνια λιγούρευται να την πηδήξει.

* Επιστόλες στους ψηφοφόρους του [εν όψει συνεδρίου που κάποτε δεν γίνεται, δεν μπορεί] έστειλε ο Γιωργάκης. Μόνο που πολλές από αυτές [σε μια προσπάθεια να εμφανιστούν υψηλά νούμερα:] πήγαν σε άσχετους, σε μέλη της ΝΔ, ακόμα και σε αποβιώσαντες!

* Εκπαιδευτικά προγράμματα για το ευρωπαϊκό, διοργανώνεται στις 17 Μαρτίου η Κονομισμόν. Κι ενώ από κάθε χώρα δήλωσαν συμμετοχή 30-40 σχολεία, από την Ελλάδα έσπευσαν 250 και βάλε! Η πλάκα είναι ότι αργότερα που δα εισέλθει το αγγεύριον, όλοι δα κάνουν τους ανίδεους.

* Συνελήφθησαν δύο Βάσκοι μοναχοί για συμμετοχή στην ΕΤΑ. Στην Ελλάδα, οι ιερατικές ανησυχίες κινούνται σε άλλα πεδία, δεν αγγίζουν τέτοιες σφαίρες.

* Ενας αμερικάνος πούλησε το μέτωπό του ως διαφημιστικό χώρο εταιρίας! Μία αμερικανίδα έγκυος πούλησε διαφημιστικό χώρο στην κοιλιά της και μια σκοτείζα νοίκιασε για 15 μέρες το στήδιο της! Η γενετικά μεταλλαγμένη Κοκκινοσκουφίτσα του 21ου αιώνα γνωστοποιεί ότι διαδέτει προς ενοικίαση-πώληση για τον ιερό σκοπό της διαφήμισης τα ραχίδια της.

* 350 Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις είναι εγγεγραμμένες στα μητρώα του υπουργείου Εξωτερικών και χρηματοδοτούνται από αυτό. Καταλαβαίνετε...

* Ο μεγαλειώδης άνδρωπος του 21ου αιώνα ξαναχύπησε: Με υπόμνημά τους στο υπουργείο Μεταφορών οι οδηγοί των μέσων μαζίκης μεταφοράς αρνούνται να αναγγέλουν τις στάσεις ή να βοηθούν ανάπτηρους επιβάτες, επειδή δεν το θεωρούν αυτονότητα καθήκοντας και δεν παίρνουν επιδόμα για κάτι τέτοιο! Θα μπορούσαν να ειπωθούν πολλά, αλλά αφήστε τα καλύτερα ως υλικό για το υπό συγγραφή βιβλίο «*Homo Malakizomenus - H* αλληλεγγύη των καθαρμάτων».

* Ρε παιδιά, εκείνος ο Γκόλντον πού χάδηκε;

* Θα πάψει επιτέλους αυτή η άδλια προσπάθεια περαιτέρω τρομοκράτησης του κοσμάκη με τα «δελτία ακραίων καιρικών φαινομένων» κάθε λίγο; Δηλαδή ρε καλόπαιδα, πριν δέκα χρόνια που δεν θύγατε τέτοια δελτία, τι γινόταν; Άει σιχτίρ.

* Πάντως συνεχίζουν να πέφτουν σωρηδόν άνδρωποι από τα σύννεφα, όσο συνεχίζεται η Βαβυλιάδα και η Χριστοδουλούδησεια, γραμμένες από τους τυφλούς Ομηρούς της αργυρώνης χειραγγήσης.

* Ακόμα κι αυτή η προσφιλής της κοινωνικής έκπληξης έκφραση «πέσαμε από τα σύννεφα» είναι ενδεικτική του που ζει το κοινωνικό σώμα.

* Τώρα που βρήκαμε ερμηνευτή, ας τον εκμεταλλευτούμε (με την καλή έννοια): Αφού εξήγησες τα του δάμαλου ρε Βασίλη, μπορείς να μου πεις γιατί ο Χριστόδουλος [Ελλάδος], Χαρδαβέλας [σύμπαντος] και Παπαγεωργόπουλος [Θεσσαλονίκης] σηκώνονται συχνά στις μύτες των ποδιών όταν μιλάνε;

* Είναι ο μεγαλύτερος γαιοκτήμονας από συστάσεως του ελληνικού κράτους. Διαδέτει πολύ πάνω από 100.000 στρέμματα, χιλιάδες κτίρια και μετρητό που ξεπερνά τα 40 εκατομμύρια ευρώ. «Ενας δεός ξέρει» πόσο είναι το σύνολο της περιουσίας της, που ξεπερνά τα 15 δισ. ευρώ. Ο λόγος για την Εκκλησία της Ελλάδος, ψωριάρη άπιστε...

* «Μέσα στην Μονή γυρίζω, τι γαλήνης ατμοσφαίρα, τον Ακάκιον γνωρίζω, ευτραφέστατον πατέρα.

Πάντα χαβιαροσαλάτες δέλει για το δείπνο του και καλόγριες αφράτες βλέπει και στον ύπνο του.

Ομως κάνει και λουτρά μες σ' αρώματα και κρόκους και μακάριος μετρά του κομπολογιού τους κόκκους.

Τίποτε να μην δυμάται το 'χει σκέψη κι έννοια του, τρώει πίνει και κοιμάται κι ευλογεί τα γένια του.

Ω, τον τρις ευλογημένο τον πάτερ Ακάκιο, να τον άφηγαν λυμένο μέσα σ' εν' Αρσάκειο...»

(Γεωργίος Σουρῆς)

Κοκκινοσκουφίτσα

Χέρι-χέρι ΣΕΒ και WWF

Τί δουλειά έχει ο ΣΕΒ, το συνδικάτο των καπιταλιστών, που ευθύνονται για τις μεγαλύτερες περιβαλλοντικές καταστροφές στη χώρα μας, με το WWF (Πλαγκόσιμο Ταμείο για τη Φύση), που υποτίθεται ότι έχει ξεκινήσει πλέον η περιβαλλοντική καταστροφή, και με το ΤΕΕ και τον Σύλλογο Αρχιτεκτόνων, που υποτίθεται ότι προστατεύουν τα δικαιώματα του λαού στα ανθρώπινα πόλεις; Μάλλον ανάποδα θα έπρεπε να βάλουμε το ερώτημα. Τί γυρεύουν το WWF και ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων με εκείνους τους οποίους υποτίθεται ότι πολεμούν; Κι όμως, βρέθηκαν μαζί, τα είπαν, τα συμφώνησαν και εμφανίστηκαν με ενιαίες θέσεις προς την κυβέρνηση στο ζήτημα του χωροταξικού σχεδιασμού.

Προσέξτε τις χρονικές συμπτώσεις, έχουν σημασία. Το πρώιμο της περιασμένης Δευτέρας ΣΕΒ, WWF, ΤΕΕ, Σύλλογος Αρχιτεκτόνων και ΚΕΔΚΕ εμφανίστηκαν σε κοινή συνέντευξη Τύπου, στην οποία παρουσίασαν κοινή διακήρυξη με τον τίτλο «Χωροταξικός σχεδιασμός για την ισόρροπη και αειφόρο ανάπτυξη της χώρας». Το απόγευμα της ίδιας μεραρέως της ημέρας παραβλήθηκε στην περιφέρεια της Θάλασσας. Εγκαθιστώντας τους με το μαγικό ραβδάκι της; Αστέια πράγματα. Για τους όπου γης καπιταλιστές, Κάποια Κίρκη τους μεταμόρφωσε ογκίζοντάς τους με το μαγικό ραβδάκι της; Αστέια πράγματα. Για τους όπου γης καπιταλιστές, Τρέλαθηκαν ξαφνικά οι καπιταλιστές; Κάποια Κίρκη τους μεταμόρφωσε ογκίζοντάς τους με το μαγικό ραβδάκι της; Αστέια πράγματα. Για τους όπου γης καπιταλιστές, Καταστρέφουν τη θάλασσα. Εγκαθιστώντας την ρυπογόνες βιομηχανίες. Αδιαφορούν για τις γύρω περιοχές, γιατί τα φιλτρα κοστίζουν. Θέλουν να φτιάξουν ένα ξενοδοχείο για παραλίδες; Μπορούν να ξεκοιλιάσουν ένα βουνό και να εξαφα-

νισουν ένα δάσος για να το φτιάξουν εκεί που θα πουλάει καλύτερα.

Συμβαίνει, όμως, ειδικά τα τελευταία χρόνια, να αναπτύσσονται αντιδράσεις. Από οικολογικά ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, από κατοίκους περιοχών που δεν αντέχουν άλλη ρύπανση κ.λπ. Πολλές φορές αυτές οι αντιδράσεις φέρνουν αποτέλεσμα. Επενδύσεις καθυστερούν, βγαίνουν αποφάσεις από το Συμβούλιο της Επικρατείας, η κυβέρνηση ενίστει διστάζει να δώσει την άδεια ή έντιμοι κρατικοί υπόλληκοι αρνούνται να βάλουν την υπογραφή τους. Αυτό ακριβώς θέλει να αποφύγει ο ΣΕΒ. Πώς θα το αποφύγει; Αν εμφανιστεί ο ίδιος σαν μια οικολογικά ευαίσθητη οργάνωση. Και ποιος θα τους δώσει το πιστοποιητικό περιβαλλοντικής ευαίσθησης;

Ο ΣΕΒ έχει πρόβλημα με τον χωροταξικό σχεδιασμό, που καθυστερεί επειδή υπάρχουν αντιδράσεις. Εχει πρόβλημα με τους ελέγχους που του ασκούνται. Συμμαχώντας με οργανώσεις «κατά τεκμήριο περιβαλλοντικά ευαίσθητες»,

από τη μια πιέζει την κυβέρνηση να του κάνει τα χατίρια και από την άλλη οργανώνει την άμυνά του για το μέλλον.

Οταν ΣΕΒ, WWF και λοιποί υπογράφουν κείμενο στο οποίο τονίζουν την «επιτακτική ανάγκη άμεσης ολοκλήρωσης του χωροταξικού σχεδιασμού της χώρας, προκειμένου να διασφαλιστεί η φυσική κληρονομιά και να μη χαθούν άλλες επενδυτικές ευκαιρίες», τι άλλο μπορούμε να πειμένουμε από τον Σουφλιά εκτός από το να βάλει και αυτός την υπογραφή του; Απ' αυτή τη διακήρυξη, βέβαια, εκείνο που έχει σημασία είναι το «να μη χαθούν άλλα επενδυτικά σχέδια». Η «φυσική κληρονομιά» είναι απλώς ο φερετζές που καλύπτει την κεφαλαιοκρατική ασυδοσία. Η απλή λογική λέει πως εκείνοι που ενδιαφέρονται για το περιβάλλον θα έπρεπε να είναι όχι διπλά στον ΣΕΒ αλλά απέναντι. Να ελέγχουν, ρε αδερφέ. Οταν συνυπόγραφουν διακήρυξης, σημαίνει πως αναγνωρίζουν στον ΣΕΒ τουλάχιστον καλές προθέσεις.

ΥΓ: Μήπως μπορούν να μας πουν πώς ακριβώς ξεκίνησαν οι επαφές που οδήγησαν στην κοινή διακήρυξη;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10
κούς διώκτες μου όλων των κυβερνήσεων, οποιασδήποτε στολής και χρώματος, που η έξουσια ποστού τους λογική και δράση απέναντι στους πολιτικούς τους αντιπάλους σε τίτοτα δεν διαφέρει, όσους τους υπηρετούν και δρουν κατά παραγγελία, χρησιμοποιώντας στημένους, πληρωμένους, μυθομανείς ή και όλα μαζί ψευδόμαρτυρες.

Τους δικαιοτικούς λειτουργούς που εκτελώντ

■ Πανεπιστήμια

Λουκέτο με λόγο και αιτία

Ηαποξέωση του δημόσιου Πανεπιστήμιου, η διαπόμπευση και η κατάρρευσή του, αποτελούν στόχο της κυβέρνησης, ώστε με την τακτική του ώριμου φρούτου, να προωθηθεί καλύτερη η επιλογή των «μη κρατικών-μη κερδοσκοπικών» ιδρυμάτων, που ήδη εξαγγέλθηκε (από κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση), αλλά και η επιβολή των νέων αναδιαρθρώσεων, που επιβάλλονται από την ΕΕ για τριετή προπτυχιακό κύκλο σπουδών, αξιολόγηση, κλπ.

Το συμπέρασμα αυτό είναι περισσότερο από προφανές, αν δει κανές τη στοθερή άρνηση της κυβέρνησης να ικανοποιήσει τις άμεσες, στοιχειώδεις ανάγκες λειτουργίας των Πανεπιστημίων και την προκλητική δήλωση-αντίλογο του υπουργείου Παιδείας στην απόφαση για λουκέτο των Πανεπιστημίων Κρήτης και Θεσσαλίας.

Ως «λουφαδόρους» κατηγόρησε το υπουργείο Παιδείας τους καθηγητές και απαίτησε, με τον τρόπο του, να εργαστούν παραπάνω, προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες των προγραμμάτων σπουδών.

Ενώ δηλαδή το υπουργείο Παιδείας αρνείται, χρόνια τώρα, να θεωρηθεί την πλήρη και απο-

κλειστική απασχόληση των μελών ΔΕΠ, ενώ υποδεικνύει την πρόσληψη χλιδών συμβασιούχων καθηγητών, ειδικά στα περιφερειακά Πανεπιστήμια, ενώ το ίδιο ιδρύει τμήματα, που βρίσκονται κυριολεκτικά στον αέρα, αφού έχουν ληξιπρόθεσμη λειτουργία και χρηματοδότηση, βασισμένη στο ΕΠΕΑΕΚ που λήγει το 2006 (8 νέα τμήματα), τώρα παριστάνει τον τιμήτη του δημόσιου Πανεπιστήμιου και επιπλέονται στα Πανεπιστήμια που πήραν τις αποφάσεις για λουκέτο!

Καλά κρατεί, λοιπόν, η κόντρα Πανεπιστημίων-κυβέρνησης, με το ένα μετά το άλλο τα ιδρύματα να μπαίνουν στο χορό των κινητοποιήσεων. Μετά το Πανεπιστήμιο Κρήτης και Θεσσαλίας, που ανέστειλαν τη λειτουργία τους (το Κρήτης επ' αόριστον, το Θεσσαλίας ως την Παρασκευή, όπου θα συνεδρίαζε εκ νέου η σύγκλητος), λουκέτο φάσειται να βάζει και το Πανεπιστήμιο Αιγαίου (σ. Το άρθρο αυτό γράφτηκε την Τετάρτη, ενώ η συνέδριαση της συγκλήτου αναμένοταν για την Πέμπτη) και ακολουθούν το Δημοκρίτειο και άλλα περιφερειακά ΑΕΙ.

Η κατάσταση στα Πανεπιστήμια έχει φτάσει στο απροχώρητο, καθώς φέτος η κυβέρνηση προχώρησε στην περικοπή

κατά 35% των πιστώσεων που προορίζονται για τους συμβασιούχους καθηγητές.

Ετσι το Πανεπιστήμιο Κρήτης έχασε 48 περίπου πιστώσεις, που μεταφράζονται στην απομάκρυνση ή την αδυναμία πρόσληψης 60 συμβασιούχων διδασκόντων, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας έχει πολλά κενά σε διδακτικό προσωπικό, το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, στο οποίο οι συμβασιούχοι είναι περισσότεροι από τα κανονικά μέλη ΔΕΠ, βρίσκεται σε απόγνωση και πάει λέγοντας.

Το πρόβλημα μεγεθύνεται και από την βαριά κατάσταση στην οποία έχουν περιελθει τα Πανεπιστήμια, λόγω της σταθερής υποχρηματοδότησής τους.

Επανελημμένα έχει καταγγελθεί από τα ιδρύματα η αδυναμία τους να πληρώσουν ακόμα και τις ΔΕΚΟ και οι μαύρες τρύπες καλά κρατούν (το Δημοκρίτειο έχει έλλειμμα 10 εκατ. ευρώ).

Σε τούτη τη δραματική κατάσταση, με τους φοιτητές ουσιαστικά απόντες από το προσκήνιο των αγώνων, πολλές διοικήσεις ΑΕΙ και πανεπιστημιακοί απαντούν με ολοένα πιο σφιχτό εναγκαλισμό με το κεφάλαιο και τις επιχειρήσεις (ώστε να εξασφαλιστεί σ' ένα βαθμό και η επιβίωση

και λειτουργία), αλλά και με προτάσεις προς την κυβέρνηση για δραστικότατη μείωση των εισακτέων στα Πανεπιστήμια.

Αντί δηλαδή οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι (τρομάρα τους!) να ζητούν την ελεύθερη πρόσβαση στα Πανεπιστήμια όλων των νέων που θέλουν να σπουδάσουν και να απαιτούν πλούσια και χωρίς περικοπές χρηματοδότηση από την Πολιτεία, αυτοί συμπεριφέρονται μίζερα και αντιδραστικά, στα μέτρα και τα καλούπια που θέτει το ίδιο το αστικό κράτος.

Πατώντας σε δυο και τρεις βάρκες, η πανεπιστημιακή κάστα, πότε διεκδικώντας κονδύλια με το κλείσιμο των ιδρυμάτων, πότε ζητώντας την μείωση των εισακτέων και πότε ανοίγοντας παρτίδες με τις επιχειρήσεις, είναι αδύνατον ν' αποτελέσει σταθερό, σθεναρό, επίμονο πολέμιο της αντιδραστικής, αντιεπιπλευτικής πολιτικής, αν και κάποιες φορές για κάποιο διάστημα (όπως πχ τώρα) μπορεί ν' αποδειχθεί επικινδυνός πονοκέφαλος και αντίπαλος, που προκαλεί σοβαρό πολιτικό κόστος.

Γ' αυτό το λέμε και το ξαναλέμε: το βάρος πέφτει στο φοιτητικό κίνημα.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Μας δουλεύουν

Με κοινή απέντα, την οποία θα θέσουν, λέει, σε προτεραιότητα στον «Εθνικό διάλογο» για την Παιδεία, προσέρχονται στη δεύτερη συνεδρίαση του ΕΣΥΠ (Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας) οι εκπαιδευτικές ομοσπονδίες.

Τούτο ανακοίνωσαν βαρύγδουπτα σε κοινή συνέντευξη τύπου, εκτοξεύοντας ταυτόχρονα και την απειλή (τρέμε υπουργείο Παιδείας) ότι θα αποχωρήσουν αν διαπιστώσουν (sic) ότι η κυβέρνηση εμμένει στη θέση της ότι η αξιολόγηση αποτελεί προτεραιότητα του «διαλόγου» ή φέρει νομοσχέδιο παραλληλα με τις εργασίες του ΕΣΥΠ.

Μα καλά ντιπ ηλίθιους μας θεωρούν;

Δηλαδή το πρόβλημα είναι η σειρά με την οποία θα συζητηθούν τα θέματα ότι δέχονται να συζητήσουν με τους εκφραστές μιας αποδειγμένα αντιεπιπλευτικής πολιτικής (πολιτική που έχει εκφραστεί με λόγια και έργα), νομιμοποιώντας τις επιλογές της, και μάλιστα να συζητήσουν θέματα όπως η αξιολόγηση μαθητών, εκπαιδευτικών, σχολικών μονάδων, ιδρυμάτων, οι εξετάσεις σε όλες τις βαθμίδες από το Δημοτικό μέχρι και τον τρόπο πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, η δόμηση των σπουδών σε κύκλους, κ.λπ.;

Οταν κάθεσαι στο τραπέζι του «διαλόγου» με το δήμιο σου, ο οποίος ειδικά στη συγκεκριμένη φάση βρίσκεται σε θέση ισχύος, αφού δεν έχει προηγηθεί κανένας μαζικός, διεκδικητικός αγώνας της εκπαιδευτικής κοινότητας που να του τρίξει το δόντια, σημαίνει ότι κάνεις εκ των προτέρων χαρακήρι, ότι έχεις δεδομένες τις υποχωρήσεις και την ήττα και ότι απλώς τον διευκολύνεις στους χειρισμούς του εξαπάτησης της «κοινής γνώμης».

Όλα τα άλλα αικούγονται «βερεσέ», όπως και οι απειλές των συνδικαλισταράδων ότι θα αποφασίσουν κινητοποιήσεις στις 10 Μαρτίου! (ακολουθεί 25η Μαρτίου, Πάσχα και πάμε για διακοπές!..)

■ Ερώτημα αφελούς

Νάτος πάλι ο καλός πρύτανης του Καποδιστριακού Πανεπιστήμιου Αθηνών! Τούτη τη φρούρα με πρόταση υπέρ της αξιολόγησης των πανεπιστημιακών και των Πανεπιστημίων! Που στην ουσία της είναι ίδια κι απαράλλαχτη με αυτή της κυβέρνησης (προηγούμενης και τωρινής).

Ο κ. Μπαμπινιώτης, λοιπόν, δέχεται την «εσωτερική» και «εξωτερική» αξιολόγηση των ΑΕΙ (όπως και το προηγούμενο σχέδιο-νόμου) και «διαφοροποιείται» από αυτό θέτοντας ως προαπαιτούμενο για το δεύτερο στάδιο της «εξωτερικής αξιολόγησης» την «έμπρακτη αντιμετώπιση από την πολιτεία θεμελιωδών οικονομικών ελλείψεων και θεσμικών αδυναμιών που θα επισημανθούν και από την αξιολόγηση, δηλαδή των αδυναμιών που πηγάζουν από την ίδια την πολιτεία».

Ο Κ. Μπαμπινιώτης επικαλείται λόγους αξιοπρέπειας και δημοκρατικής αντιληφής, που πρέπει να διακρίνουν κάθε πανεπιστημιακό δάσκαλο που δεν έχει πρόθεση να προκαλέσει το κοινό αίσθημα. Διαφορετικά, όπως λέει, η άρνηση της αξιολόγησης θα μπορούσε να εκληφθεί ως αλαζονεία.

Μα καλά, αναφωτιόμαστε εμείς, δεν αποτελεί πρόκληση για την αξιοπρέπεια και τη δημοκρατική αντιληφή του κ. πρύτανη, η άρνηση της κυβέρνησης να καλύψει τις στοιχειώδεις ανάγκες λειτουργίας των Πανεπιστημίων; Δεν είναι τρανή απόδειξη των διαθέσεών της η απόγνωση στην οποία έχουν περιελθει τα ιδρύματα, μερικά εκ των οποίων αναγκαστεί να βάλουν λουκέτο; (ειρωνεία το ότι η πρόταση Μπαμπινιώτη συνέπεσε με το λουκέτο των Πανεπιστημάτων).

Δεν αποτελούν πρόκληση για την αξιοπρέπεια του, οι πανθομολογύμενοι (από κυβέρνηση, αντιπολίτευση, ΕΕ) σχεδιασμοί για τριετή προπτυχιακό κύκλο σπουδών, κατάργηση του ενιαίου πτυχίου, για ιδιωτικά πανεπιστήμια, για αναγνώριση των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών, κ.λπ., σχεδιασμοί στους οποίους έχει ταχθεί δημόσια εναντίον του κ. πρύτανης;

Συνεπώς, δικαιούμαστε να ρωτήσουμε: συνένοχος ή βλαχες;

Φέρε την ομάδα πάλι πρώτη, γεια σου Τότη

Από τον βασιλιά Μίνωα και απέραντα στον καναλάρχη Μίνωα Κυριακού και τον ολυμπιακό πολιτισμό. Ο Κυριακού από την περαισμένη Δευτέρα είναι ο νέος πρόεδρος της ΕΟΕ με συντριπτική πλειοψηφία, έχοντας εξασφαλίσει τη στήριξη ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.

Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε γράψει αναφερόμενοι στο θέμα ότι μια αστοχη κίνηση του υφυπουργού Αθλητισμού Γιώργου Ορφανού παραλίγο να τινάξει στον αέρα μια «τελειωμένη» υπόθεση. Η λανθασμένη τακτική που ακολούθησε, έδωσε τη δυνατότητα στους σκληροπυρηνικούς του ΠΑΣΟΚ να βγουν δυναμικά στο προσκήνιο και η πρώτη προσπάθεια σύγκλισης της Ολομέλειας της ΕΟΕ κατέληξε σε αδιέξοδο. Το θέμα «ξέφυγε» από τη διαχείριση των επιτελείων των δυο κομμάτων, έγινε πρωτοσέλιδο σε αρκετές αθλητικές εφημερίδες, ετοιμάστηκαν «όπλα και πταλάσκες», έγιναν ασφαλιστικά μέτρα και παραλίγο να έχουμε την άφιξη στην Αθήνα τοποτηρητή της ΔΟΕ. Η κατάσταση προς στιγμήν φάνηκε να ξεφεύγει από κάθε έλεγχο, όμως τελικά επικράτησαν οι «λογικοί» και κατόπιν επίπονων διαπραγματεύσεων ανάμεσα στα δυο κόμματα, με εγγυητή τον Κυριακού, συμφώνησαν να ρίξουν τους τόνους και να προχωρήσουν στην εκλογή προέδρου, χωρίς όμως να υπάρξει συμφωνία και για την εκλογή του προεδρείου και των επιπροπών της ΕΟΕ. Ο Ορφανός έκανε πίσω και δέχτηκε να μην παραστούν οι εκπρόσωποι των τεσσάρων Ομοσπονδιών που έφτιαξε σ'ένα βράδυ και οι ΠΑΣΟΚοι απέσυραν την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ζητούσαν την αναβολή των εκλογών στην ΕΟΕ.

Οι μεγάλοι χαμένοι είναι το ΠΑΣΟΚ σαν κόμμα, που πλέον δεν παίζει κανένα ρόλο στην ΕΟΕ, αφού έχει μόνο ένα μέλος στο προεδρείο (Ζανιάς) και συνεπώς θα αναγκαστεί να συρθεί πίσω από τους «αντάρτες», οι οποίοι δεν έχουν και τις καλύτερες σχέσεις με τους ανθρώπους του Τομέα Αθλητισμού του Κινήματος (έτσι που το έχει κατατήσει ο Γιωργάκης όχι Κίνημα δεν είναι άλλα ούτε κούνημα) και η κυβέρνηση, αφού ο υφυπουργός Αθλητισμού

Στην Ολομέλεια πήγαν τελικά οι «αντάρτες» του ΠΑΣΟΚ, εκτός από τους Βασιλακόπουλο (Μπάσκετ), Γκαγκάτση (Ποδόσφαιρο) και Διαθεσόπουλο (Κολύμβηση), ψήφισαν τον Κυριακού και στη συνέχεια αποχώρησαν, αφού δεν έγινε δεκτό το αίτημά τους για διακοπή της διαδικασίας και εκλογή του προεδρείου και των επιπροπών σε επόμενη συνεδρίαση και με νέες υποψηφιότητες. Οι «σκληροπυρηνικοί» πράσινοι παράγοντες, είδαν ότι δεν τους βγαίνουν τα «κουκιά» (κάποιοι ΠΑΣΟΚοι, π.χ. Μπε-

λιγράτης-βόλει,

Ζανιάς-

τένις, οι οποίοι είναι σε καθεστώς ιδιότυπης ομηρίας, αφού εκκρεμεί σε βάρος τους έρευνα από το ελεγκτικό συνέδριο για οικονομικές απαθαλίες, έχοντας διοχωρίσει από την αρχή τη θέση τους και δεν συμμετέχουν στον «ανένδοτο» και ανακάλυψαν ένα ανύπαρκτο «ηθικό» θέμα για να αποχωρήσουν και επί της ουσίας να μην επικυρώσουν τη διαδικασία, αφήνοντας ανοικτό τον τρόπο που θα πολιτευτούν στο μέλλον.

Από το αποτέλεσμα της διαδικασίας στην Ολομέλεια μπορούμε να συμπεράνουμε ότι τελικά, παρά τις «συμφωνίες», ουσιαστική λύση δεν βρέθηκε. Ο μεγάλος κερδισμένος είναι ο Κυριακού, ο οποίος κατάφερε όχι μόνο να καταλάβει την κορυφαία θέση στον ελληνικό αθλητισμό, αλλά και -πέρα από τη συναίνεση των δυο κομμάτων στο πρόσωπό του- να είναι ο «θεματοφύλακας των αρχών και των ιδεών» της ΕΟΕ (τη φράση τη δανειστήκαμε από τον «αντάρτη» Δημήτροπουλο). Κερδισμένοι βγήκαν επίσης η ΝΔ, αφού πλέον σαν κόμμα ελέγχει απόλυτα την ΕΟΕ, αλλά και οι ΠΑΣΟΚοι «αντάρτες», αφού αφενός κανένας δεν μπορεί να τους χρεώσει την ήττα και αφετέρου ελέγχοντας τις μεγάλες Ομοσπονδίες μπορούν στο μέλλον να παίξουν ρόλο στις εξελίξεις.

Οι μεγάλοι χαμένοι είναι το ΠΑΣΟΚ σαν κόμμα, που πλέον δεν παίζει κανένα ρόλο στην ΕΟΕ, αφού έχει μόνο ένα μέλος στο προεδρείο (Ζανιάς) και συνεπώς θα αναγκαστεί να συρθεί πίσω από τους «αντάρτες», οι οποίοι δεν έχουν και τις καλύτερες σχέσεις με τους ανθρώπους του Τομέα Αθλητισμού του Κινήματος (έτσι που το έχει κατατήσει ο Γιωργάκης όχι Κίνημα δεν είναι άλλα ούτε κούνημα) και η κυβέρνηση, αφού ο υφυπουργός Αθλητισμού

Ορφανός αναγκάστηκε να κάνει (για μια ακόμα φορά) αυτά που έλεγε γαργάρα και να στραπατσάρει χο-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ντρά την εικόνα της κυβέρνησης και ο προστάμενος του υπουργός Πολιτισμού και πρωθυπουργός παρέμεινε άλλος και άπραγος (οι φαρμακόλωσσες λένε ότι δεν έχει πάρει χαμπάρι για όσα έγιναν στην ΕΟΕ, αφού είχε να βρει τη λύση για την εισοδηματική πολιτική και την «ήπια προσφοριγή»).

✓ Ο Τότης Φυλακούρης εκτός του ότι είναι μια από τις πιο αυθεντικές φριγούρες του ελληνικού ποδοσφαίρου, πριν αυτό γίνει επαγγελματικό, είναι και ο υπηρεσιακός προπονητής του Παναθηναϊκού. Εχει πολιτογραφηθεί σαν άνθρωπος με μεγάλη αισθηση του χιούμορ και έμεινε στην ιστορία για τις μεγάλες πλάκες που έκανε σε συμπαίκτες και αντιπάλους, εντός και εκτός των δυο κομμάτων στο πρόσωπό του- να είναι ο «θεματοφύλακας των αρχών και των ιδεών» της ΕΟΕ (τη φράση τη δανειστήκαμε από τον «αντάρτη» Δημήτροπουλο). Κερδισμένοι βγήκαν επίσης η ΝΔ, αφού πλέον σαν κόμμα ελέγχει απόλυτα την ΕΟΕ, αλλά και οι ΠΑΣΟΚοι «αντάρτες», αφού αφενός κανένας δεν μπορεί να τους χρεώσει την ήττα και αφετέρου ελέγχοντας τις μεγάλες Ομοσπονδίες μπορούν στο μέλλον να παίξουν ρόλο στις εξελίξεις.

Οι μεγάλοι χαμένοι είναι το ΠΑΣΟΚ σαν κόμμα, που πλέον δεν παίζει κανένα ρόλο στην ΕΟΕ, αφού έχει μόνο ένα μέλος στο προεδρείο (Ζανιάς) και συνεπώς θα αναγκαστεί να συρθεί πίσω από τους «αντάρτες», οι οποίοι δεν έχουν και τις καλύτερες σχέσεις με τους ανθρώπους του Τομέα Αθλητισμού του Κινήματος (έτσι που το έχει κατατήσει ο Γιωργάκης όχι Κίνημα δεν είναι άλλα ούτε κούνημα) και η κυβέρνηση, αφού ο υφυπουργός Αθλητισμού

επτο-

λια από τους φιλάθλους, του δεν πι-

τεύουν πλέον τίποτα. Η στήλη

ήταν, είναι και θα είναι αισιόδοξη και ελπίζει ότι δύο υπάρχουν στο ελληνικό ποδόσφαιρο «ανιδιοτελείς εργάτες» σαν τον Μπέρο, κάποια στιγμή το όνειρο ενός ποδοσφαιρού χωρίς βία, θα γίνει πραγματικότητα.

■ ΜΑΤΚ ΝΙΚΟΛΣ Εξ επαφής

Ταυτία βασισμένη στο ομώνυμο θεατρικό έργο του Πάτρικ Μαρμπέφ, που ανέβηκε στο Λονδίνο το 1997 και έχει μεταφραστεί ήδη σε 30 γλώσσες. Πρόκειται για μια σύγχρονη ερωτική ιστορία όπου οι ήρωες, δυο ζευγάρια, γοητεύονται μεταξύ τους, αναζητούν την στενότερη επαφή και την αγάπη, όμως δέσμοι της «αβάσταχτης ελαφρότητας του είναι» τους καταλήγουν τελικά να ερωτεύονται τον έρωτα, αδυνατώντας να νιώσουν γνήσια και δυνατά αισθήματα, δέσμοι οι μιας εγκωντρικής συμπεριφοράς που τους πληγώνει.

Αν και το «Εξ επαφής» σκηνοθετήθηκε από ένα ικανό σκηνοθέτη, εντούτοις μην πιστέψετε όσα θ' ακούσετε γι' αυτό. Πρόκειται για εμφανώς υπερτιμημένη ταινία που έχει βέβαια καλές ερμηνείες (με καλύτερη εκείνη της Νάταλι Πόρτμαν) και καλές στιγμές (με αποκορύφωμα τη σκηνή στο Ιντερνετ), όμως σήμουρα δεν είναι τίποτα το ιδιαίτερο και σήμουρα δεν αξίζει να πληρώσετε για να τη δείτε.

■ ΜΑΡΚ ΦΟΡΣΤΕΡ Ψάχνοντας τη χώρα του ποτέ

Μια βιογραφία (περίπτου) του θεατρικού συγγραφέα Τζέιμς Μπάρι, δημιουργού του παιδικού ήρωα Πίτερ Παν. Για την ακρίβεια είναι ένα τμήμα της ζωής του Τζ. Μπάρι, όπων εκείνος απογοητευμένος από ένα καταρρέοντα γάμο και μια άγονη συγγραφική περίοδο γνωρίζεται με την οικογένεια μιας χήρας με τέσσερα παιδιά. Η γνωριμία με τους νέους του φίλους και η αγάπη που νιώθει γι' αυτούς θα ανασύρουν από τη ψυχή και τη φαντασία του την παιδική του

υπόσταση και θα τον οδηγήσει στην επινόηση του Πίτερ Παν και του Κάπιτεν Χουκ και στη συγγραφή του αντίστοιχου θεατρικού έργου που πριν εκατό περίπτου χρόνια έκανε πάταγο στο Λονδίνο.

Πάντως, η αξία αυτής της ταινίας δεν είναι ακριβώς η αφηγητή μιας ενδιαφέρουσας έστω βιογραφίας. Είναι πάνω από όλα μια έκκληση στο θεατή να αναπολήσει με σεβασμό την παιδική του αθωότητα και να μην ντραπεί να «δραπετεύσει» στη χώρα του ποτέ, όπου ενυπάρχουν η φαντασία, η ομορφιά και ο θάνατος.

Ελένη Σταματίου

Κοτσαμπάσηδες πασάδες και σεβάσμιοι δεσποτάδες κυβερνούσαν τη χώρα, καληώρα (από τραγούδι)

Απόστολος Πέτρος - Απόστολος Παύλος - Απόστολος Βαβύλης

ΣΚΥΨΕ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ: Η (σημερινή) κατάσταση της εργατικής τάξης στην Ελλάδα

Το 8ωρο μας εξαγριώνει (...)

◆ Φωτιά στα συναλλάγματα και εις τους τοκογύρους/ κανόνι στους μπακάληδες και εις τους ξενοδόχους/ των δανειστών σας κόψετε τον σβέρκον δια ξίφους... (Γ. Σουρή - «Ο πόλεμος»).

◆ Στην (τελικά σοσιαλιστική ή όχι) Κίνα κάθε βδομάδα βαρύς ο φόρος αίματος της εργατικής τάξης.

◆ Η δημοσιογράφα μαντάμ Πασχαλιντού εισήγαγε το τρίτο πρόσωπο στην ελληνική γλώσσα (για το 2005) όσον αφορά το ρήμα αντικαθιστώ: αντικαθιστεί (gamisemekiasiseme!).

◆ «Στα ξάρτια μ' ανοιχτά κόκκινα πτωνιά» επηγράφεται το πονηματίδιο της Γαρυφαλιάς Κανέλλη (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 13/02/05) (και με κλειστά τα μπούτια, προσθέτομεν ημέρες οι αρπα και γμένοι). «Και στην έναρξη του 17ου συνεδρίου όλοι οι μεγαλόστομοι από ΝΔ και ΠΑΣΟΚ χαρετίσαντες ομήλησαν για τον αδιαφρισθήτη πατριωτικό χαρακτήρα των κομμουνιστών... Και οι κομμουνιστές πατριώτες συνεδρίαζαν με στόχο την ισχυροποίηση του κόμματος... Στα ξάρτια... πατριώτες συμπολεμιστές». Πατριώτες - F16 να είναι οι ώρες σας!

◆ Συνέδριο στελεχών το 17ο: γιατί αυτοί ξέρουν (οι σύνεδροι μελη ΚΟΒ, το 6,3% των συνέδρων)

◆ Στους εργατοϋπάλληλους συνέδρους περιλαμβάνονται και αυτοί/ές που «κάποτε» υπήρξαν εργατοϋπάλληλοι; - και σήμερα στελεχώνουν κατά κανόνα σωματεία με το σύστημα της ουζοκατάνυξης;

◆ «Κρίσιμη αναμέτρηση» (ΠΡΙΝ, 13/02/05). Λέω: για κάποια απεργία ή για απολύσεις θα πρόκειται. Ομως: «20, 21, 22 Φλεβάρη - εκλογές στο Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών». Ελεος! Από εκλογές σε εκλογές! Ελεος, «ταβάριστοι»!

◆ ΠΤΕΚ ή: Πανελλαδική Ταξική Εργατική Κίνηση, διαφημίζει το ΠΡΙΝ (στο πιο πάνω φύλλο). Μια αικόμα προσπάθεια για τον πόλο (ενώ οι εργαζόμενοι την τρώνε απ' τον... πώλο!). Και λέω οι εργαζόμενοι, γιατί κάπι ονόματα που φιγουράρουν υπογράφοντας έχουν δίμηνες και βάλε διακοπές το χρόνο... Πόλεμος ταξικός, όχι συνδικαλισμός!

◆ Η (γαλλική) CGT (του Κουκουγαλλίας) ψιλοδιασπάται: ηγεσία και βάση έχουν εκ διαμέρου αντίθετες απόψεις για το ευρωσύνταγμα. Ομως η ηγεσία -ηγεσία και η βάση- βάση...

◆ Ε, και τί; Λίγο τούρθε του Χρυσοχοΐδη που τον τίμησαν καμιά διακοσμητική νοματείο; Τιμή του και καμάρι του θα πρέπει να τόχει!

◆ Δεκέμβρης '44. Λάμπρου Κα-

τσώνη και Μπουκουβάλα γωνία... Κι εκεί είδα, και δε δίνω δεκάρα αν δε με πιστεύετε, το πιο όμορφο αγόρι που είχα δει στη ζωή μου. Ήταν κουκουλωμένος εκεί, κρατούσε, κρατούσε ένα σπλαντικό υπόβαθρο, είχε αραιά ξανθά γένεια και μακριά ξανθά μαλλιά. Τα μάτια του... δεν έρω να πω τι χρώμα είχαν. Εμοιαζε ή ήταν ο Χριστός. «Φύγε, κοριτσάκι, φύγε» μου είπε, «από δω. Θα με σκοτώσουν». Πήρα μια πολύ βαθιά ανάσα για να τρέξω γρήγορα. «Σκύψε να σε φιλήσω» μου είπε. Ήμουνα ήδη στο σπίτι. Ο πρώτος άντρας και ο τελευταίος που ερωτεύτηκα ήταν αντάρτης των πόλεων». (Κατερίνα Γώγου - απ' τη συλλογή «Με λένε Οδύσσεια»).

◆ Ελ' αγουροπροβατίνα μου, τα στήθη σου ν' αρμέδω. Δεν σε ζυγώνω αφέντη μου, γιατί σαι ποπαδέλι, και η χοντρή βουκέντρα σου θέλει να μ' ακουμπήσει.

◆ Πολλές τσαούσες λύσαξαν εξαιτίας της επιτυχίας του διημέρου των Κινήσεων Αλληλεγγύης (καλά να πάθουν τα σύργελα!).

◆ Ονειρεύονται μιαν αριστερά και απ' το όνειρο νομίζουν πώς βγαίνει υφαδί για την πραγματοποίηση. (Ε, άμα ντεν βρέχει κώλω, ντεν τρώει πσάρι!).

◆ Από το «Με λένε Οδύσσεια» διοιδάστε -εξάπαντος- τις σελίδες 101-103. Εξάπαντος.

◆ (Εάν) χρειάζεται αριστερά θα πρέπει να ehiarkidiamininearckidia.

◆ Στο σπίτι του Κνίτη δεν μιλάτε για Πανστούδαστική Νο 8.

◆ Μπορεί να μην έχουμε απεργίες αλλά από «αφίεσ» πήξαμε.

◆ Επήξαμε εις το σκατό κι αυτοί φοράν κολώνια!

◆ Αυτή τη φορά στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ τον Giorgos θα ψηφίσουν ντύο εκατομμύρια κόζμοι.

◆ Ερχονται και Αποκριες.

◆ Και ως γνωστόν της «Αποκριές κουζουλαίνονται οι γρίες».

Γιατί: τόνε θέλουνε βάρβαρο, ντούρο τριχωτό και αφράτο. ... τον άντρα της ζωής τους. Χωρίς μπιπτ. Χυδαίοι!

◆ Σε ποιους πήγαν τα φετινά βραβεία ποιότης, λογοτεχνίας, μετάφρασης κλπ.; Μα στους αναλογίους κρατικούς λειτουργούς, βέβαια.

◆ Δάμαλε πεινάμε, ψητόνε θα σε φάμε!

◆ Άλεκα γύγα! Άλεκα Παππαού!

◆ Πάρτους τα σώβρακα Άλεκο! Ευρωκωλοτρυπογλύφιμο κι όποιος αντέξει!

◆ Η ΟΑΚΚΕ υπάρχει! (στις ακρίσεις και στα ναυπηγεία, κατά ζώνη μεριά).

◆ Οσο μικρότερη γίνεται η ΚΟΕ τόσο μικρομεγαλίζει...

Βασιλης

ΙΡΑΚ

■ Κρύβουν τα χάπια τους

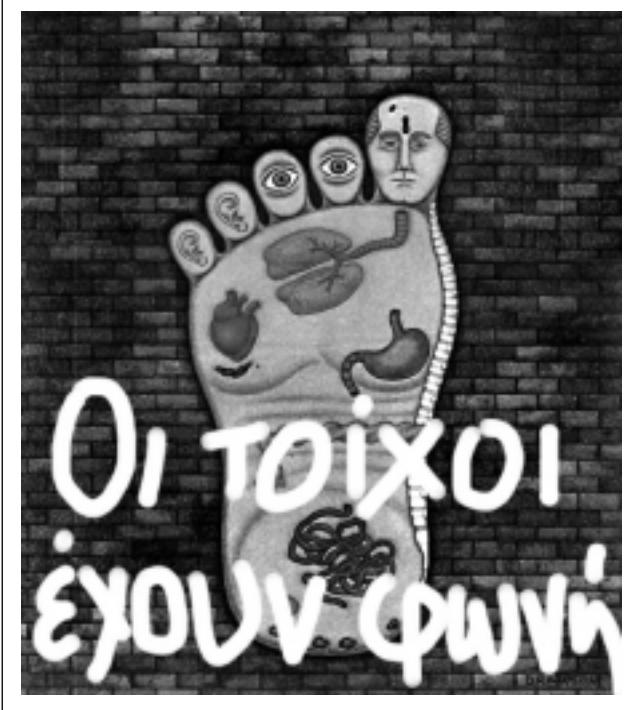
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4 νοδιάργαμμα για την αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων, να αναγνωριστεί το δικαίωμα αντίστασης του ιρακινού λαού στην ένη κατοχή και να μην έχει το δικαίωμα η κυβέρνηση που θα σχηματιστεί να υπογράψει διεθνείς συμφωνίες που θα βλάπτουν την κυριαρχία και την ανεξαρτησία του Ιράκ ή το φυσικό του πλούτο. Τέτοιοι δρόμοι δεν είναι δυνατούς να γίνουν αποδεκτοί από τους Αμερικάνους και τα τσιράκια τους. Άλλα ακόμη και στην περίπτωση που βρεθούν κάποιοι σουνίτες πολιτικοί και να γίνουν το κερασί των Αμερικάνων, δεν πρόκειται να αλλάξουν τα πράγματα στο μετεκλογικό σκηνικό. Το τοπιό θα παραμείνει ρευστό και οι εξελίξεις απρόβλεπτες όσο η ιρακινή αντίσταση παραμένει στο προσκήνιο και καθορίζει τις εξελίξεις.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5 δίνει στοιχεία για τον αριθμό των ετοιμοπόλεμων υπόπιστων στρατευμάτων. Αντί γι αυτό, δίνει στοιχεία για τον αριθμό των «διαθέσιμων» στρατευμάτων. Ο μικρός αριθμός των στρατιωτών, των εθνοφρουρών και της αστυνομίας που έχουν την ικανότητα να κάνουν επιχειρήσεις εναντίον της αιματηρής εξέγερσης στη χώρα αποκρύβεται μέσα στο συνολικό αριθμό των ένοπτολων Ιρακινών, ο οποίος περιλαμβάνει νεοσύλλεκτους και αστυνομικούς που έχουν αναλάβει υπηρεσία ίστερα από εκπαίδευση τριών εβδομάδων. Σε μερικές περιπτώσεις των Ιρακινών δυνάμεων. Δεν είμαστε έντιμοι σχετικά με τα νούμερα...

σουν δραστικά την εκτίμησή τους για τον απαιτούμενο αριθμό ιρακινών δυνάμεων ασφάλειας, αλλά η στρατολόγηση και η εκπαίδευση τους έχουν αποδιοργανωθεί από τις συνεχείς επιθέσεις τις λιποταξίδες, την πολιτική καχυποφία και ένα κατάλογο λαθών από τους εισβολείς, αρχίζοντας από τη διάλυση του Ιρακινού στρατού αμέσως μετά τον πόλεμο.

Η ιρακινή αστυνομική δύναμη θεωρείται η μεγαλύτερη αποτυχία, ελλειπών εξοπλισμένη. Αμερικανοί αξιωματούχοι επίσης υποστηρίζουν ότι δεκάδες χιλιάδες Ιρακινοί παίρνουν μισθό, αλλά δεν δουλεύουν, ενώ οι μισοί σχεδόν έχουν σταλεί για παραπέρα εκπαίδευση..».

Τα δικά μας σχόλια περιτεύουν.

◆ 17ο συνέδριο - ΚΚΕ ισχυρό, για το λαό, τη συμμαχία, το σοσιαλισμό

Σύντροφοι. Εστω και με λίγη καθυστέρηση, θέλω και εγώ να συμβάλω με τον προβληματισμό μου στο 17ο συνέδριο του κόμματος. Για τα θέματα της εσωτερικής πολιτικής δεν έχω να προσθέσω τίποτε άλλο, πέρα από τα θερμά μου συγχαρητήρια, γιατί το κόμμα κατόρθωσε να κερδίσει με τη δράση του το μόνο υγιές στοιχείο της Ορθοδοξίας (δεν πρόκειται να ενδώσω στις φίμες για την κρεβατοκάμαρα). Αυτό δείχνει την αυξανόμενη επιρροή του κόμματος ακόμα και εκεί που δεν δίνει πρώτη προτεραιότητα στη δράση του, όπως τα εργοστάσια, οι χώροι δουλειάς. Επίσης, θέλω να συγχαρώ το κόμμα για την απήχηση που έχει η πολιτική του στο διεθνές κομμουνιστικό κίνημα. Συγκινήθηκα με την παρουσία τόσων κομμουνιστικών κομμάτων που καθημερινά δίνουν τον αγώνα ενάντια στο κεφαλαιού και τον ιμπεριαλισμό. Ο λαός μας, που είναι σοφός, λέει «δείξε μου το φίλο σου ν

■ Με ποινή 3 χρόνια και 1 μήνα

Ελεύθερος ο Πολ. Γεωργιάδης

Ελεύθερος είναι από την Πέμπτη ο Πολύκαρπος Γεωργιάδης, πληγός όμως καταδικασμένος από το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Σερρών σε συνολική ποινή φυλάκισης 3 ετών και 1 μήνας. Οι κατηγορίες της κατασκευής και κατοχής εκρηκτικών, της απόπειρας έκρηξης και της αντίστασης κατά της αρχής έγιναν δεκτές κατά πλειοψηφία (μειοψήφισαν δυο ένορκοι), ενώ οι κατηγορίες της επικίνδυνης σωματικής βλάβης (κατά τριάντα αστυνομικών), της παράνομης οπλοφορίας και οπλοχρησίας έγιναν δεκτές ομόφωνα.

Μάρτυρες κατηγορίας τέσσερις ασφαλίτες και δυο πυροτεχνουργοί της αστυνομίας. Αξιόπιστοι για το δικαστήριο, αφού αν τους θεωρούσε ανα-

ξόπιστους θα δεχόταν ότι η Ασφάλεια Θεσσαλονίκης έστησε μια σκευωρία.

Ο ίδιος ο Πολ. Γεωργιάδης αρνήθηκε τις κατηγορίες και κατήγγειλε ότι σε βάρος του στήθηκε μια σκευωρία, απόλυτα συμβατή με το κλίμα της εποχής, προκειμένου να επιδειχτεί «αντιτρομοκρατικό» έργο και στη Θεσσαλονίκη, ενώφει μάλιστα Ολυμπιάδας. Οσο για το ανασθητικό σπρέι που είχε μαζί του, διευκρίνισε ότι το είχε πάντα, γιατί στη δουλειά του καθημερινά κουβαλούσε χρήματα. Και βέβαια, όταν τέσσερις του την έπεισαν από πίσω, χωρίς στολές και χωρίς να του δηλώσουν τις ιδιότητές τους, ήταν αναγκασμένος να αμυνθεί. Η επιλογή του από την Ασφάλεια δεν ήταν, βέβαια, τυχαία.

Οφειλόταν στις ιδέες του (είναι γνωστός στην πόλη αναρχικός) και στη σταθερή συμμετοχή του σε κοινωνικούς και πολιτικούς ογκώνες.

Η πρόταση του εισαγγελέα ήταν να του επιβληθεί ποινή φυλάκισης 6 ετών για την καθεμιά από τις δυο πρώτες κατηγορίες και 8, 5, 4 και 4 μήνες για τις υπόλοιπες τέσσερις. Το δικαστήριο, με πλειοψηφία των ενόρκων, που μάλλον προσπάθησαν να ξορκίσουν τις ενοχές τους για την καταδικαστική τους κρίση, επέβαλε ποινές 2 ετών για τις δυο πρώτες κατηγορίες και 6, 3, 2 και 2 μηνών για τις άλλες, κατά συγχώνευση 3 έτη και 1 μήνα, μετατρέψιμη σε χρηματική και με την έφεση να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Προαναγγέλλουν μαζικό ξεκλήρισμα των φτωχών αγροτών

Τον περασμένο Απρίλη, ο τότε υπουργός Γεωργίας Σ. Τσιτουρίδης και ο υφυπουργός του Ε. Μπασιάκος, μες στην καλή χαρά, πανηγύριζαν για την επιτυχή διαπραγμάτευσή τους -όπως έλεγαν- στο Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας των χωρών της ΕΕ για τις ΚΟΑ (Κοινή Οργάνωση Αγρού) των μεσογειακών προϊόντων (βαμβάκι, λάδι και καπνός). Τότε τους είχαμε χαλάσει τη φίεστα που είχαν οργανώσει στο υπουργείο επισημαίνοντας ότι:

Πρώτο, θα έχουμε μεγάλη μείωση τόσο στον όγκο παραγωγής όλων των αγροτικών προϊόντων, λόγω της αποσύνδεσης, μερικής ή όλης, της κοινοτικής ενίσχυσης από την παραγωγή.

Δεύτερο, θα έχουμε και μείωση της καλλιεργούμενης έκτασης, γιατί μεγάλο μέρος της στην Ελλάδα είναι νοικιαζόμενη.

Τρίτο, η απόφαση της Κομισιόν και του Συμβουλίου των υπουργών Γεωργίας να προχωρήσουν στη νέα ΚΑΠ υπαγορεύτηκε από τη στρατηγική του μεγάλου ευρωπαϊκού κεφαλαίου που θέλει ν' ανοίξει τα σύνορα διάπλατα στα αγροτικά προϊόντα των τρίτων χωρών (καταργώντας τους δασμούς και τις πτοσοστάσεις), προκειμένου να διεισδύσει στις αγορές τους με κεφαλαία και βιομηχανικά προϊόντα. (Ηδη, οι

αγρότες γεύονται τις επιπτώσεις στις τιμές των προϊόντων).

Τέταρτο, αν στις αρχές της δεκαετίας του 2000 περίπου 30.000 φτωχά αγροτικά νοικοκυριά ανοιγάζονταν κάθε χρόνο να εγκαταλείψουν την αγροτική παραγωγή, τα πράγματα θα γίνουν πιο δραματικά από το 2006, που θα αρχίσει να εφαρμόζεται η αποδέσμευση της κοινοτικής ενίσχυσης (που είναι τα κλεμένα λεφτά του ελληνικού λαού από το μεγάλο ευρωπαϊκό κεφαλαίο) από την παραγωγή.

Το αυτί των υπουργών δεν ιδρωσεις από τις επισημάνσεις αυτές και συνέχισαν όλη αυτή την περίοδο να πανηγυρίζουν όπου βρίσκονται για τη μεγάλη επιτυχία τους στη διαπραγμάτευση για τα τρία μεσογειακά προϊόντα. Ιδιαίτερα πανηγύριζαν για το γεγονός ότι απαλείφτηκε μια φραστική αναφορά που έλεγε ότι η Κομισιόν στα τέλη του 2009 θα παρουσιάσει νέες νομικές πράσεις για τα τρία προϊόντα. Ισχυρίζονταν ακόμα με στόμφο, ότι έχει εξασφαλιστεί μέχρι το 2013 το εισόδημα των αγροτών.

Την περασμένη Τρίτη, στην άπυπη συνάντησή του με τους αγροτικούς συντάκτες (είναι από τις ελάχιστες που έκανε από τις 23 Σεπτέμβρη του 2003, όταν ανέλαβε το υπουργείο και αναγκάστηκε να εμ-

φανιστεί μετά το σφυροκόπημα που δέχτηκε το πολυνομοσχέδιο του), ο Ε. Μπασιάκος άρχισε να αποφιλώνει, εμέσως πληγ σαφώς, την «επιτυχή διαπραγμάτευση» για τα τρία μεσογειακά προϊόντα. Ομολόγησε ότι με την νέα ΚΑΠ θα μειωθεί ο όγκος παραγωγής των αγροτικών προϊόντων, ότι στα τέλη του 2009 θα επανεξιταστούν οι κοινοτικές ενίσχυσης και δεν είναι σίγουρο ότι θα διατηρηθούν στα ίδια επίπεδα. Αναγκάστηκε να παραδεχτεί ακόμα, ότι υπάρχουν δυσμενείς διατάξεις στον κανονισμό 1782/2003, που καθιερώνει την νέα ΚΑΠ, όπως για παράδειγμα αυτή που αναφέρει ότι εάν το προσό που έχει οριστεί για τις κοινοτικές ενίσχυσης δεν φτάνει, από το 2007 θα αρχίσει να κόβεται οριζόντια για όλα τα αγροτικά προϊόντα. Εννοείται ότι αυτές τις ομολογίες δεν τις έκανε κάτω από το βάρος των ενοχών του. Απλά, πλησιάζει ο καιρός για την πλήρη εφαρμογή της νέας ΚΑΠ και θέλει να προετοιμάσει ψυχολογικά τους αγρότες να δεχτούν μοιραία και χωρίς σφοδρή αντίδραση τις συνέπειές της.

Σημείωσε, ακόμη, ότι το ποσοστό των αγροτών στο σύνολο του πληθυσμού, που σήμερα είναι 16%, είναι μεγάλο σε σχέση με τα ευρωπαϊκά δεδομένα, αφήνοντας να εννοηθεί

ότι αυτό πρέπει να μειωθεί. Εδώ θυμίζουμε αυτό που γράφαμε την προηγούμενη εβδομάδα, σχολιάζοντας τις βασικές διατάξεις του πολυνομοσχέδιου. Εισάγοντας την μισή ΜΑΕ (Μονάδα Ανθρώπινης Εργασίας) ως απαραίτητο στοιχείο για τον ορισμό του κατά κύριο επιτάγγελμα αγρότη, ανοίγει το δρόμο για να εφαρμόσει αυτό τον ορισμό σ' όλα τα πρόγραμματα του ΕΓΤΠ-Ε, ακόμη και στην νέα ΚΑΠ. Γενικεύοντας αυτόν τον ορισμό θα εξαναγκάσει σε πρόωρη εγκατάλειψη εκαποντάδες χιλιάδες φτωχούς αγρότες. Αυτό σημαίνει ο υπαινιγμός του ότι το 16% του ποσοστού των αγροτών είναι μεγάλο.

Ο Ε. Μπασιάκος δεν τόλμησε να υπερασπιστεί το πολυνομοσχέδιο του, το πνευματικό του πόνημα, κάτω από το βάρος του σφυροκόπηματος που δέχτηκε το περασμένο Σαββατοκύριακο, αλλά το παρουσίασε ως έργο των υπηρεσιακών παραγόντων του υπουργείου, που δεν τον βρίσκει σύμφωνο στα πιο πολλά του σημεία. Πρόκειται για έναν φτηνιάρικο ελιγμό. Το πολυνομοσχέδιο αυτό είναι δικό του και όπου να 'ναι θα το δώσει στη δημοσιότητα, με μερικές επουσιώδεις αλλαγές, που δεν θα αλλάζουν την αντιαγροτική και αντιγεωτεχνική του φιλοσοφία.

Σημείωσε, ακόμη, ότι το ποσοστό των αγροτών στο σύνολο του πληθυσμού, που σήμερα είναι 16%, είναι μεγάλο σε σχέση με τα ευρωπαϊκά δεδομένα, αφήνοντας να εννοηθεί

Χωρίς τον ξενοδόχο;

Η «Καθημερινή» είναι μια εφημερίδα που ουδέποτε έκρυψε τον ταξικό της χαρακτήρα. Συντηρητική, σοβαρή, χωρίς δημαργωγικές εξάρσεις, ταγμένη ανεπιφύλακτα στην υπεράσπιση των συμφερόντων του «κόσμου της οικονομίας». Γ' αυτό και αξίζει τον κόπο να την παρακολουθούν και όσοι ανήκουν στο αντίπαλο ταξικό στρατόπεδο. Γιατί μπορούν να μάθουν από πρώτο χέρι κάποιες πλευρές της σκέψης του αντίπαλου.

Αναρωτιόταν, λοιπόν, στο κύριο άρθρο της τελευταίας κυριακάτικης έκδοσής της πότε είναι η κατάλληλη στιγμή για να ληφθούν από την κυβέρνηση τα «τολμηρά» και «μη δημοφιλή» μέτρα, που έχει ανάγκη ο ελληνικός καπιταλισμός, και έδινε την εξής απάντηση:

«Η απάντηση δίνεται από τη σημερινή πολιτική συγκυρία. Ο πρωθυπουργός κ. Κ. Καραμανλής έχει σχεδόν ολική κυριαρχία στην πολιτική σκηνή. Στο εσωτερικό του κόμματός του διατηρεί τον πλήρη έλεγχο, αφού δεν υφίσταται η παραμικρή αμφισβήτηση προς το πρόσωπο και την πολιτική του. Στο ευρύτερο πολιτικό πεδίο η ισχύς του πρωθυπουργού είναι ανάλογη, καθώς το ΠΑΣΟΚ, είτε επειδή ή ανάμνηση της μακράς εξουσίας του είναι νωπή, είτε επειδή ο πρόεδρός του κ. Γ. Παπανδρέου προτάσσει την ενδοκομιατική του επιβεβαίωση, δεν επιδεικνύει αντιπολιτευτικό δυναμισμό ικανό να κλονίσει το πρωθυπουργικό κύρος».

Ποιος μπορεί να αμφισβιτήσει την ορθότητα αυτού του συλλογισμού; Θα μπορούσε, βέβαια, κάποιος να παρατηρήσει ότι απουσιάζει εντελώς ο ξενοδόχος. Οι εργαζόμενοι της χώρας, τους οποίους θα πλίξουν τα «τολμηρά» και «μη δημοφιλή» μέτρα, την άμεση λήψη των οποίων συνιστά η συντηρητική φυλλάδ